JOSIP,

SIN JAKOBA PATRIARKE;

U NARODNOJ IGRI

PRIKAZAN:

OD UCSENIKÁ VUKOVARSKI.

PO

GERGI CSEVAPOVICHU;

MUDROZNANJA NAUCSITELJU, I SS. BOGO-SLOVJA SHTIOCU: DERXAVE KAPISTRANSKE.

U BUDIMU,

PRITISKANJEM KRALJEVSKE MUDROSKUP-SHTINE MAGJARSKE.

1820.

Proferant sua, qui carpere nituntur aliena; promptius est judicare, quam facere.

Sedulius Epl. ad Macedónn.

PRI-

PRIKAZAOCI IGRE:

Josip : Vaso Dimitrievich.

Jakob : Anto Peich.
Priloxnice : Mara Vorgich. / Mara Otrokovich.
Ruben : Stipo Benicsich.
Juda : Franjo Hegedüshevich.
Gad : Jerko Andrich.
Aser : Andro Straxemanacz.
Nephtali : Martin Osjak.
Dan : Stipo Busnovljevich.
Simeon . Ivo Dugalich.
Levi : Joso Zimonich.
Issakhar : Franjo Schvagel.
Zabulon : Joso Preydigo.
Benjamin : Imro Lovich.
Madianci : Stevo Birra. / Mato Pesich.
Putiphar : Jovo Stipancsevich.
Gospoja : Ana Sertich.
Nastojnik : Andro Popovich.
Tvuiosar : Anto Jerkovich.

A a Pekar:

Pekar	: Gjorgja Popovich.
Ljucsar	: Stipo Perashich.
Pharaun	: Joso Rosmanith.
Dvorani	: Pavo Jovanovich. Stipo Kovacsevich.
Aseneth	: Franjica Lovich.
Mudraci	: Andro Staich. Gjuro Knexevich.
Telar	: Ivo Goriczky.
Podloxnici	: Anto Andrich. Adam Orshegich. Jovo Brusich.

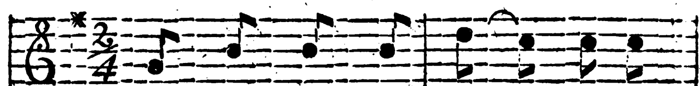
UVOD.

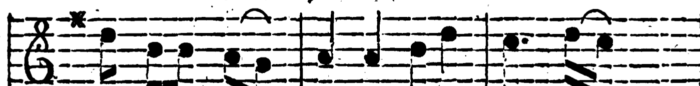
U V O D.

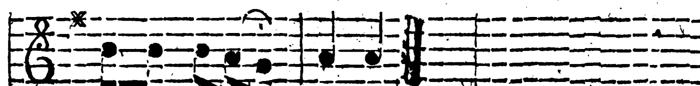
Dok se Illyricske Vile, Dalmatinka sa Srimkom, slicsno-ricsno prigovarashe od Stanja Domorodnoga; Prikazaoci Igre Josipove narodne Pjesnike sliditi xele u Pivanju: s' ovom malom Igricom sadashuji Um Naroda kushajuchi. Zato slicsnoriscsne Redke med sobom mishaju sverhu toga; prie, nego Istinitost prikazane Igre zapocsmu.

Prikazaoci.

Allegro Tutti. 1.

2.

Zapivala Vila Dalmatinka;
Odpivala Posestrima Srimka.

3.

Pomagali Serbski Labudovi,
I Bosanski sivi Sokolovi.

4.

Da Kushaju Slast Pivanja novog
Po Illyrski; ucsnog Vika ovog.

5.

Shto no jednocs od starinski Thrakà
Pripivashe Vile od Mletakà:

6.

S'otim Narod Illyricski dicse; (b)
Premda svatko na njeg krivo vicse.

7.

Pisat smide Inostranac niki,
Za uskratit Illyricskcj Diki:

8.

Da nash Narod nema Slast Slovjenja;
Niti ima starog Govorenja. (c)

9.

Nebudali, Pobratime ucsni!
Uzeo si na se Poso mucsni;

10.

Jer ako to od Illyrà recsesh,
Sram Neznanja starog neutecsesh. (d)

11.

Dalmatinci, Kranjci, Istrianci,
Cerno-gorci, glasni Servianci;

12.

12.

K'tom Horvati, stari Muro-dravci,
Josh Bosnjaci, Bunjci - podunavci:

13.

Katarcsani, Srimci, i Slavonci,
Od svakoga Stanja csestni Momci;

14.

Nisul bili u Starini glasni?
Pismom, Riesjom, Macsem, Virom jasni? (e)

15.

Pannoniu samo misli dobro,
Dom Illyrà pravi; viruj Pobro!

16.

Veletie jednocs diesna bila;
Shto no piva iz Mysie Vila.

17.

Jer porodi do sedam Cessarà:
Pod vichnicstvom nebia joj Para.

18.

Rimskibo ju Orli iskitishe;
Kako Ptolo' i Xiphilin pishe.

19.

Neludite indi, ucsne Vile!
Ostavite Zagonetke mile:

20.

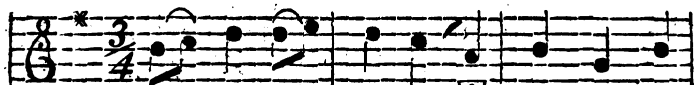
Illyricski prosta zapivajte;
Mi za Cslànke nemarimo, znajte! (f)

(a) Kada je Prisvítli i Priposhtovani *G. Emerik Karla Raffay*, Djakovacski i Srimski Biskup, Cerkveni Pohod u Vukovaru csinio; komu na Poshtenje ova Igra od narodni *Ucsenikà Vukovarski* pri kazana ocsito biashe. – (b) Gjuro Palmotta prid Kardinalom Barberinom ovako govorí: *Jezik je Illyricski lip, mloxan Ricsma starinskimà pun, i u Nacsinu Slovjenja visokom Govorenju prikladan. Joshter (shtochesh ritko u drugima nachi) svoji Ricsì Slaganje brez Cslanaka samim Govorenja Priokretanjem razlucsuje, i ista Slovosloxnosti Imena u tri Versti razdiljena ima; koja Stvar (ako prinaucsnom Bembu virujemo.) Jezika osobito ucsnoga i mudroga zlamenje jest.* Patrit. Ragus. Praef. Illyr. Christiad. – (e(Mannertus. *Script. Geogr. vet. recent.* – (d) Dolci *Dissert. de vetustat. Lingu. Illyr.* §. 4. *pag.* 7. *seq.* —(e) Carol. Du Fresne, *de vet. et nov. Illyr. Tract. Praelim. cap.* 2. 3. *seq.* — (f) Nemarimo za Cslanke, koji Vlastitost Jezika sillovati csine; alli ljubimo Cslanke *uporedne*, po Naravi Gercskoga Jezika: od koga Slast slicsno-ricsnog Govorenja Illyrci naucsishe. *Vid. Georgii Ragusino-Melitensis Abbatis Lib. Illyr. Magdalid. ad Jacob. Facciolat.*

Dol-

Dalmatinka.
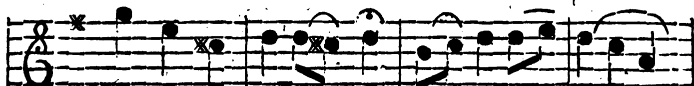
Andante Solo. 1.

Kad si ti, Vi lo! od Srimski'

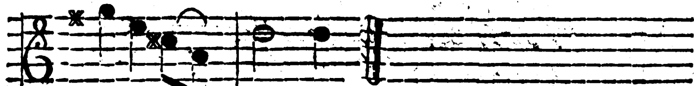
sta no va doshla u Mletke

verla Lju ba moja; sichamse, d a si

mene pozi v a la Illyrski pivat,

Illyrski pivat. (a)

2.

Necheshli, Sejo! shtogod pripivati ?
Illyrskog Polja Izpis kakvi dati?
Kano Pompono, Appian, Strabo; k'tom
Karjandski Scylax.

3.

Ljubezna, shto je? Posestrimo Srimka!
Da se po 'Αργος spusti Dalmatinka ?
Komuche pivat u Pannonskoj Zemlji
Vitezke Pisme?

4.

4.

Sad se Ja sitjam od Doma Pannonskog,
Razkoshja Srimskcg, Poroda Illyrskog:
Pjesnik je Naso priko njega isho
K'Jezeru tavnom.

5.

Ah! krasna Vilo! Posestrimo Srimka!
Nechel pram Moru jadrit Dalmatinka?
Il'che po Istru bash Siverom brodit
K'Trajanskom Mostu?

6.

Ja chu zasisti kod Frushki Planinà;
Imabo, kaxu, tamo dobra Vina:
Narodu krasnom nazdravljajuch Csashom
Pivachu glasno.

7.

Neboj se, Seko! ucsila sam pivat,
Prosto, brez Cslanka, brez Sille, Rics livat;
Kano ti ucsni D o m o r o d c i nashi
Slagashe Redke. (b)

8.

Al' Domorodko! tako ti Sunashca!
Kaxi mi pravo nekini Serdashca:
Kako no niki s'cslankom, Silom, pivaju
Narodne Pisme?

9.

Viruj! neljubim u Jeziku Sillu;
Zashto nagone tako pivat Vilu?
Nashe Slovjenje od svoji Starinà
Prostochu ljubi.

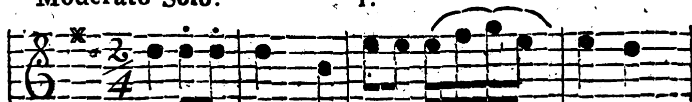
10.
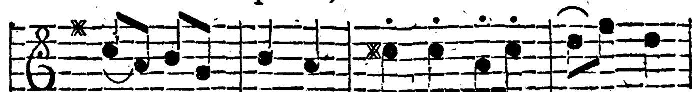
10.
Indi Pivanje Igre prikazane
Slaximo, Ljubo! u Redke lagane;
Jer se Illyrci s'takvim Pripivanjem
Narodno dicse. (c)

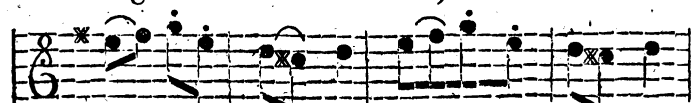
(a) Ove Igre Sloxitelj, na God. 1817. s'verlim svojim Drugom *P. O. Ivom Vuicich* Parokom Retkovacskim, poshavshi iz *Srima* promotri *Liku*, *Korbavu*, i *Istriu*, pak otide u *Veneciu;* gdi s'mlogima naucsnima Istrianci i Dalmatinci imade Prigodu od toga se razgovarati. – (b) Osobiti Illyricski Pjesnici, kojiù pritiskana Dilla Stoxitelj Igre pri Ruku imadé; jesu: *Barakovich*, *Georgio Dalmatin*, *Kacich*, *Knezovich*, *Kanislich*, *Relkovich*, *Bosnjakovich*, *Katancsich*, *Protich*, *Mihaljevich*, *Dorotich*, *Lanossovich*, *Tomikovich*, *Stojanovich*, *Pestalich*, *Pavich*, *Mihalich* etc. – (c) To svagdanji Naroda Illyricskog Izgled pokazuje. *Vid. Petri Katancii insigne Opus de Istro. Cap.* 9. *n.* 7. *pag.* 264.

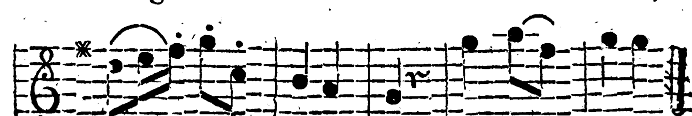
Srimka.

Moderato Solo. 1.

2.

2.

Pivachu i Ja po narodnom Glasu;
Csujembo, danas niki novi dašu
Pocseli pivat po Slovjenju stranskom
Sillujuch Redke.

3.

I ti chesh, Ljubo! priloxit se samnom,
Pannonskim Poljem pivajuchi zamnom:
Narodu nashem Pozdrav donosechi
Od sinjeg Mora.

4.

Csujem josh Vilu Cerno-gorskog Luga,
Tuxna gdi traxi u Pivanju Druga;
Bosanka veche s'Horvaticom cseka
Na Thracskom Stanu.

5.

K'Jezeru nejdi: tubo Scythi, Daci,
Mishani Mysi, Geti, holi Raci,
Sarmati oshtri; od Sivera ladnog
Ponosno glede.

6.

Kod Istra budi na Srimski Stanovi,
Tamoche dochi Pjesnici gotovi
Ucseni Serbli, i umni Illyrci
Ponosnog Srima. (b)

7.

Draga si meni, Dalmatinka Seko!
Shto Ja sad takvu Drugaricu steko;
Koja brez Cslanka, brez Sille odpiva
Narodnim Glasom.

8.

8.

Jer koji s'Cslankom, Sillom, pripivaju:
Narodà drugi obicsaj imaju
Lomiti Jezik; kog necsini Narav
Pismice livat.

9.

Tako jest, Ljubo! al'se tom necsudi,
Niti nash Jezik dicsech Vrime gubi;
Jer se sad niki stide progovorit
Illyrskim Glasom. (c)

10.

Prikaza Igre Josipa Ægyptskog
Kazache Narav Jezika Illyrskog:
Ako Zemljaci Prostochu obljube
Pisanja pravog. (d)

(a) *Fiume* Illyrci zovu *Riku*; u kojoj Igre Sloxitelj Miseca Kollovoza God. 1817. mloge naucsne Illyricske Redke iz Rukopisa Istrianskog i Dalmatinskog jest pripiso. – (b) Mloge ucsne i slicsno-ricsne Knjige ovog Vika u Slovjenju *Serbskom* izlaze; kano ti: *Raich, Stojkovich, Jankovich, Dossenovich, Rakich, Julinacz, Stephanovich, Kovacsevich* etc. Od koji podpuno pisá *Csaplovics II. pag.* 288. *seq.*. – (c) Morebit Vila ovdi dobro pogadja? Svi sad Narodi u Obradjanju svog Jezika trudese; a niki Domorodci Illyricski u svom stidese? Slavno-Illyrsko Govorenje, rad Starine i Mloxine Puka, poshtovano bi od Alexandra Velikoga (*Justin. Hist. lib.* 11.) od Justiniana Cara (*Procop. Hist. Arc. c.* 14.) od Rimskog Vichnicstva (*Harduin. Hist. Aug.*) od Karle IV. Gessara (*Dolci l. c. pag.* 8.) Poshtenje indi narodno valja, da Unuci csuvaju. – (d) Pravo-pisanje Illyricsko, koje *G. Parok Novo-Gradski*, Senjske Biskupie, God. 1816. u Terstu na Svitlo dade, i koje Sloxitelj Igre dobiti u *Venecii* Strichu imade; po Vlastitosti Illyricskog Jezika izverstno vidise: po njegovima dakle Biljezi ova Igra sloxena jest. *Cons. MM. SS. Conferent. litter. de ann.* 1817.

PRI-

PRIDGOVOR.

Josip, Sin Patriarke Jakoba, od Majke Rakhele (1) okolo Godine od Stvorenja Svita 2259. a prie Porodjenja Isukerstovoga 1794. rodjen, buduchi najmilii bio Ocu svom, (2) obtuxi Bratju kod Oca radi nikog opakog Dilla, koga S. Pismo neimenuje. (3) Ovo Obtuxenje, a i Ljubav, s'kojom ga Jakob osobito milovashe, propudi u Bratji protiva njemu Zlobu i Nenavidost; tako, da ga nemogoshe z'dobrim Okom vidjti. (4) Zatim csuvshi od njega dva Sna, kojamu se dogodishe, josh vechu Omrazu na njega pocseshe nositi. (5) Biashe bo snio: da on s'Bratjom u Polju Snoplje vezá, i podigavshi se Snop njegov stade uprav, a Snopovi bratinski, koji okolo stajau, poklonishe se Snopu njegovom. Drugo biashe snio: da Sunce, Misec, i jedanaest Zvizdà njemu se poklonishe. (6)

Do nikoliko pak Vrimena posla Jakob Josipa k'Bratji, koji kod Sikhema i Dothaima Marvu csuvaù. (7) Ugledavshi ga Bratja udilj odredishe smaknuti. (8) Poxali ga najstarji Brat Ruben, i xelechi ga Ocu povratiti, pocse ostaloj Bratji govoriti: da nekervave Ruke svoje o Bratu, nego da ga postave u Bunar; (9) shto

se

se i dogodi. Medju tim Cseta Madianacà illi Ismaelicsanà, koji svakojake Zacsine u Ægypat nosaù, pokraj nji prohodishe. Recse dakle Juda Bratji: dabi ga bolje bilo prodati Madiancem, nego daga puste u Bunaru izginuti; (10) i to bi svima po Chudi. (11) Zato izvadivshi ga iz Bunara prodadoshe Madiancem za dvadeset Srebernjakà: (12) koji ga ta i odvedoshe u Ægypat. Ovo pak za pokriti iznajdoshe Nacsin, kakoche Ocu porucsiti, daga je ljuta Zvir razderla? (11) Uzeshe versto-bojnim Koncem izvezenu i dugacsku Dolamu, (14) koju s'njega svukoshe, prie nego ga u Bunar pustishe, (15) tad nju kervavu poslashe k'Ocu; da vidi, i poznade: jeli to Aljina Sina njegovog Josipa? (16) Ugledavshi, i poznavshi Dolamu Josipovu Jakob, razdri na sebi Odichu svoju, i tako xalostno plaká, da ga nie moguche bilo razgovoriti. (17)

Biashe onda Josip od shestnaest Godinà, (18) kada odveden u Ægypat, opet prodan bi Putipharu; najstarjemu Kralja Pharauna Nastojniku; (29) koji videchi u Josipu dobru Chud, pomnjivu Sluxbu, i virno Nastojanje, dade mu Oblast sverhu svega svog Doma, i postavi ga Vladaoca od sviù svoji Imanjà. (20) Bivshi pak Josip lipoga Oblicsja, (21) kroz opaku Xelju Gospoje Putipharke upade u Napast; (22) jer videchi ona, da s'izpraznom Ljubavjom nishta kôd njega opraviti nemore, nashavshi ga jedanput samog u Sobi, pocse ga Sillom na pogerdno Dillo za Plasht vuchi: on pak iztergnuvshi se ostavi Plasht, i pobixe. (23) Videchi ona, da ni tako nemore ispuniti Xelju, (24) okrenu

Lju-

Ljubav u Zlobu; pak pocse vikati: kano da je on njoj htio Sillu ucsiniti. Na to se sterkashe Sluge i Dvorani; stixe isti Putiphar, komu ona recse: Evo! ovoga Xudie, kakome je hotio sillovati? a kad Ja pocse vikati, ostavi mi Plasht u Ruku. (25) Povirova Putiphar Xeni brez Svidoka; (26) pak raserdivshi se zapovidi, da se Josip svexe, i medju ostale Suxnje postavi. (27)

Ovdi ga omilova najstarji Straxanin od Tavnice, i zatoga postavi pervim posli sebe Nastojnikom i Upraviteljom od onog Suxanstva. (28) Dogodise pak, da dvoica od poglavitii Dvorana Kralja Pharauna, to jest najstarji Kljucsar i najstarji Pekar, Kralja uvridishe; radi shta u istu Tavnicu odredjeni biaù, gdi Josip zatvoren cvilishe. (29) U jednu Noch snishe obadva San: (30) Kljucsar vidi prid sobom Panj vinski, na kom bishe tri Loze, koje veoma izrastoshe, udilj procvatoshe, i donesoshe zrilo Grozdje; u isto Vrime on derxashe Csashu Pharaunovu, zato uze Grozdje, izcidi ga u Csashu, i dade ju Kralju. (31) Pekar pako vidi u Snu: da on na Glavi nosashe tri Koshare Brashna; a u najgornjem biaû od svake versti pecseni Krushcsichi, koje dolitajuche Ptice pojidoshe. (32) Ove Sanjke Josip njima iztolmacsi ovako: dache Pekar do tri Dana obishen biti, (33) a Kljucsar opet na pervo Dostojanstvo povratit se; (33) zatoga zamoli Josip, da se onda i od njega spomene. (35)

Nezafalni Kljucsar u svojoj Slavi zaboravi se Josipa; doklegod opet do tri Godine (36) isti Kralj nevidi San slidechi: ugleda sedam debe-

li

li i lipi Kravà, koje izlazech iz Potoka Nila pocseshe po natopitoj Livadi pasti Travu; zatim smotri drugi sedam mershavi i hergjavi Kravà, kakvi nigda nie vidio, koje pojidoshe ono sedam debeli, pak i pak ostashe Kano prie mershave: zatim se prenu Kralj. (37) Opet dakle zaspavshi ugleda sedam Klasova lipi i puni, koji na jednom Struku rastoshe; iz koga Struka posli izajde sedam suvi i okorili Klasova, koji pojidoshe pervashnje. (38) Nemogavshi Kralju nitko San iztolmacsiti; (39) spomenu mu najstarji Kljucsar Josipa, (40) koji prie nikoliko Vrimena njegov San iztolmacsi onako, kako se dogodilo. (41) Doveden indi Josip prid Kralja, i razumivshi Sanjke, iztolmacsí: (42) da obadva Sna jedno prikazuju; to jest: da u Ægyptu sedam veoma rodni Godinà zasebice biti hoche, pak udilj zatim sedam neplodni Godinà slidiche; koje che potroshit sve, shto donese ono sedam plodni Godinà. (43) Zato Kralj neka providi razumnog Csovika, koji che po Ægyptu Xitarnice pripraviti, da se Hrana za Vilaet spravi. (44) Kralj vridniega za taj Poso nie scinio, nego Josipa; (45) komu vlastiti Persten na Ruku nataknuvshi, i zlatni Lanac na Vrat postavivshi (46) Ime promini, (47) svog Namistnika ucsini, (48) i s'Asenethom Cherjom Putiphara Heliopolskog Misnika zarucsi: (49) neimajuchi Josip onda vishe od trideset Godinà. (50)

Posli navershenі sedam Godinà nastade po Vilaetu Glad: (51) razumivshi indi Jakob, da u Ægyptu mlogo Xita ima, odredi poslati Sinove tamo poradi Hrane. (52) Ugledavshi Josip

Bratju svoju, udilj nji poznade; premda oni nepoznashe njega: (53) dakle za Iskushanje pocse s'njima oshtro po Tolmacsu govoriti, nji za Uvode potvarati, i u Tavnicu baciti. (54) Posli tri Dana zapovidi, da se ostalima Vriche Xitom napune, i Novci povrate, (55) pak Doma odprave; a Simeon nek ostane u Tavnici misto Zaloge, doklegod se najmladji Brat Benjamin (koga Otac kod Kuche zaderxa) u Ægypat nedovede. (56) Glad, koji se vechma i vechma uzmloxavashe, pritisnu isti Vilaet Khananejski toliko, (57) da valjade Jakobu pustiti najmladjeg Sina Benjamina; kog volí tako odpustiti, nego ga gledati od Glada umirati. Joshter, Juda se zakle prid Ocem, i podfati za njega, obéchavshi: dache ga brez svake Sumnje natrag dovesti. (58) Doshavshi dakle Bratja drugiput u Ægypat, ljubezno bishe primljeni od Josipa, komu Darove prikazashe, i nashaste u Vrichama Novce Nastojniku povratiti hotishe. (59) Zatim zapovidi Josip, dajim se Csast spravi; (60) gdi redom po Stareshinstvu Noge oprashe, (61) posidashe, i s'Josipom vechati pocseshe. (62) Medjutim Vriche Xitom bishe napunjene, Novci opet povratjeni, (63) i kradom po Uredbi Josipovoj Csasha njegova sreberna u Vrichu Benjaminovu metnuta: (64) za josh bolje iskushati njiovu Chud prama svomu rodjenom Bratu Benjaminu; ako kroz Csashu po njemu u Srichu il' Nesrichu upadu?

Udilj posli Odlazka njiovog posla Josip za njima u Potiru Nastojnika, da ji upita: kako se oni ne sramote Dobro sa Zlim vratiti, i takvu Kradju ucsiniti? (65) Pocseshe se indi prav-

pravdati, i rekoshe: da onaj, kod kog se najde Csasha, ima poginuti; a sebe u Robstvo odsudishe. (66) Stim razvezavshi Vriche po redu, (67) najde se Csasha u Vrichi Benjaminovoj; (68) uplashishe se tada svi, i vrativshi se u Varosh padoshe prid Josipa, neznajuchi, kakobi se opravdali? (69) Josip ostale propustivshi, Benjamina po njiovom Sudu ustavi u Robstvu. (70) Tada se pocse Juda tuxiti, i Josipu kazivati, kakoga je s'teshkom Mukom od Oca izmolio, sebe za Jamca i Krivca umetjuchi? (71) Jer, recse: kad nash Otac csuje, da je on u tugjem Vilaetu zaosto, puknuche od Xalosti; (72) zato, evo! veli, postavi mene misto njega u Suxanstvo.)73) Csuvshi Josip ove Ricsi, i motrechi Benjamina, uzavri u njemu od Dragosti Serdce; tad zapovidivshi svima Dvoranom, da izajdu, (74) placsnim Glasom zavapi: *Ja sam Josip Brat vash! xivi li josh moj Otac?* (75) Na koje Ricsi Bratja pristrashena, alli opet od Josipa uslobodjena (76) primishe Zapovid: da poshavshi s'Hranom i s'Novcima k'Ocu, njega pozdrave, pak mu pripovidivshi sav Dogadjaj kaxu, da se sa svim Imanjem u Ægypat prinese, i do Smerti Darexljivost Sina svog Josipa uxiva; (77) shto istom Kralju Pharaunu po Chudi biashe. (78)

Jakob, razumivshi ovu radostnu Sina Josipa Poruku, nekti virovati: (79) doklegod nedoshavshi u se kano ti od Sna, pak ugledavshi razlicsite Darove i Pratioce, koje Pharaun i Josip poslashe, (80) podixese u Ægypat sa svom Kuchom i Imanjem; (81) kada Josip broji trideset i devet Godina svoje Dobe. Jakob po-

slavshi jednoga, da navisti Josipu svoj blixnji Dohodak, imade kano Otac Poshtenje, da i Sin Josip prid njega na Megju izajde: (82) gdi zagerlivshi poljubljenog Oca svog, potekoshe obodvojici Suze iz Ocsiù, i od Dragosti zamuknushe; zatim doshavshi u se med sobom se pozdravishe, i obradovashe ovomu nenadnom Sastanku. (83) Buduchi pak xelio Josip, da njegova Rodbina ò sebi pribiva, poslavshi nji na Pozdravu Kralja, recse jim neka kaxu: da su oni Ljudi Pastiri; jer Ægyptianci takve pod nishto derxe. (84) Indi Kralj dade jim Zemlju Gessen; (85) gdi Jakob za sedamnaest Godinà mirno xiví. Ositivshi pak, da se Vrime od Priminutja priblixa, dozva Josipa k'sebi, (86) i zaklega: da mertvo Tilo njegovo sarani u Grobnici ocsinoj. (87) Zatim davshi svakom Sinu po na se, (88) i dvima Sinovom Josipovima Ephraimu s'Manassesom. (89) ocsinski Blagosov; u Miru priminu od 147. Godinà.

Posli Jakobova Ukopa bojechise Bratja Josipa, da nebi Grihote njiove odsad spomeniose; (90) otidoshe k' njemu, i otvorno razgovorivshise rekoshe: (91) Otac tvoj, prie neg je umro, zapovidio nam je, da ti ova njegovima Ricsma kaxemo: *Molim te! zaboravi Grihotu i Zlochudnost Bratje tvoje kojusu tebi ucsinili; mi takojer prosimo, da Slugama boxjima Oca tvoga oprostish tu Opacsinu.* Koja csuvshi Josip, plakaoje; (92) tad nji slatko-ljubkima Ricsma tishechi obradovao. Posli toga ositivshi nastajuchu Smert, sazvanoj Bratji dojduchà prorokova, verli Nauk dade, (93) i nji zakle: da s'Vrimenom poshavshi iz Ægypta u Zemlju obechanu, njegove

ta-

takojer Kosti mertve sobom ponesu ; zatim mirno priminu od 110. Godinà , a Vladanja Ægyptianskog 80. Godinà. (94)

(1) Genes. c. 35. v. 24.—(2)l. e. cap. 37. v. 3. – (3) Ibid. v. 2. – (4) Ibid. v. 4.-(5)v. 11(6)A. v. 6. usq. 11.—(7) v. 12. et 17. – (8) v. 20. – (9) v. 22.—(10) v. 26. – (11) v. 27. – (12) v. 28. – (13) v. 20. – (14) v. 3. – (15) v. 23. – (16) v. 31. et 32. – (17) v. 34. – (18) cap. cit, v. 1. – (19) Ibid. v. 35. et cap. 39. v. 1. – (20) cap. 39. v. 4. et 5. – (21) Ibid. v. 6. – (22) v. 7. usq. 11. – (23) v. 11. et 12. – (24) v. 13. – (25) v. 14. usq. 19. – (26) v. 19. – (27) v. 20. – (28) v. 21. usq. fin. – (29) cap. 40. v. 1. usq. 5. – (30) v. 5. – (31) v. 9 usq. 12. – (32) v. 16. usq. 18 – (33) v. 18. et 19 – (34) v. 12. et 13. – (35) v. 14. et 15. – (36) cap. 41. v. 1. – (37) v. 2. usq. 5. – (38) v. 5. usq. 8. – (39) v. 8. – (40) v. 9. – (41) v. 10 usq. 14. – (42) v. 14. – (43) v. 25. usq. 33. – (44) v. 33. usq. 37. – (45) v. 39. – (46) v. 42. – (47) v. 45. – (48) v. 41. – (49) v. 45. – (50) v. 46. – (51) v. 54.— (52) cap 42. v. 1. – (53) v. 7. – (54) v. 16. et et 17. – (55) v. 25. – (56) v. 18. usq. 21. – (57) cap. 43. v. 1... (58) v. 3. usq. 16. – (59)v. 19. usq 24. – (60) v. 16. et 17. – (61) v. 24. – (62(v. 26. usq. fin. – (63) cap. 44. v. 1. – (64) v. 2. – (65) v. 4. usq. 7.—(66) v. 7. usq. 11.—(67) v. 11. – (68) v. 12. – (69) v. 14. – (70) v. 17. – (71) v. 18. usq. 29 – (72) v. 29. – (73) v. 32. usq. fin. – (74) cap. 45. v. 1. – (75) v. 3. – (76)v. 4. usq. 9. – (77) v. 9. usq. 16. – (78) v. 16. usq. 21. – (79) v. 26. – (80) v. 27. usq. fin. – (81) cap. 46. v. 1. – (82) v. 28. – (83) v. 29. usq. 31. – (84) v. 31. usq. fin. – (85) cap. 47. v. 5. 6. 11. – (86) cap. 48. v. 1. – (87) cap. 49. v. 29. usq. fin. —(88) cap. 49. tot.—(89) cap. 48. v. 13. seq.—(90) cap. 50. v. 15.—(91) v. 16.—(92) v. 17. – (93) v. 23.—(94) Ibid. v. 25.

UkAZ

ULAZ PERVI.

Sinovi Jakobovi Marvu pasuch na Stanovi side, i Razgovor mishaju od Josipa svog Brata poradi osobite Dragosti, s'kojom Ocu omili; i zbog zlocsestog Dilla, radi kog Josip nji kod Starca obtuxi. Medjutim Josip k'njima doshavshi priterxe Razgovor, i njima svoje Sanjke pripovida: rad shta oni njega opsovashe, i Doma k' Ocu odpravishe.

Skupa:

Adagio Tutti.

1.

Od stvorenja tavnog Svita, i xalostnog Ada

m a i xa lostnog Adama; Kadse Lamekh

Gorom skitá, Kadse Lamekh Gorom skità,

bi Poshtenje Shu mama bi Poshte nje

Shumama.

2.

Ovo Stanje od Pastirà
Abel pervi pokaza,
Euphrates gdi izvira;
Tako Dido nam kaza.

3.

Lipa Narav sva uredi:
Shume, Gore, Lugove;
Gdi no Pastir Stadà gledi,
Veselechi Drugove.

Ruben:

Viesnji Boxe nashega Abrama!
Koji glasno kraljujesh nad nama;
Ponizne si Sluge amo zvao,
Bethel Zemlju Ocu nashem dao:
Izraela ti verlo obljubí,
S' mloxnim Dobrom njega bash poljubí.
Providjenje Boga velikoga
Obveselí Jaku Starca moga;
I nas, Druzi! u pastirskom Stanju:
Blagodarech nashemu Imanju.

Juda:

Starac Isaak Dido izabrani,
Bash na Xertvu Bogu prikazani;
Ocu nashem Blagosov udili,
Kad su joshter u Gerari bili.
Ama! bashsu csudnovata Dilla!
Koja jesu u Starini bila!
Od Adama do Jakoba tia
Znatel, Bratjo! koje Doba ima?

Dvi biljade skoro trista Lità;
Odkad stvori Bog ovoga Svita.

Gad:

Istina je; Bog nam dobro dade;
Al' virujte! moj Struk i to znade:
Da je Josip nash mladjani Bratac
Kad staroga Oca gerdni Laxac.
Jerga Otac sasma verlo ljubi,
I za njime Dushu svoju gubi.
Zashto Jakob redom nas negerli?
Zar mi nismo Sinci njemu verli?
Ljubav prava na 'Dobu negleda;
Pravo Rodstvo sladje je od Meda.

Asor:

Ej! moj Gadu! shto se csudish tomu?
Jer je nashem to pristalo Domu,
Da se verlo ljubi Josip Bratac,
Koga Jakob rodi veche Starac:
To su dakle Misli brezobrazne,
I Beside nashe sve izprazne.
Csinimi se, bolje bi nam bilo,
Kad bi vashe Odluosenje htilo?
Da od dobre Pashe govorimo;
Nasheg Oca Kuchu nekorimo.

Nephtali:

Ti si, Aser Brajo! pogodio,
Shtogod si sad nami govorio:
Nenavidit Brata dobro nie,
Nit uvridit Oca tkogod smie;

Na-

Nashem Starcu Josip jest Veselje,
I podpunost sve njegove Xelje.
Jer bo njega lipa Mladost fali;
Al' i nami, Bog me! nisht' nefalli.
Jakob Josu radi Rakhel ljubi;
Za kojom on svoje Serdce gubi.

Dan:

Der Nephtali! poslushaj sad mene:
Zashto jurve moje Serdce vene?
Josip Ljubav Oca sebi zdruxi,
Jer nas radi Griha ruxnog tuxi; (a)
Istina je! kad smo Ovce pasli,
U Grihu smo prid Josipom rasli.
Bash smo onda ludo ucsinili,
Kad smo prid njim takvo Zlo csinili;
Znalibo smo, da che Dite izdat,
Dilla nasha Ocu redom pridat.

Simeon:

Nebudali, moj Brajene Danu!
Niti primaj takvu na se manu:
Dite Josip nishta josh neznade
U sadashnje Godinice mlade;
Nie dobro ni sumnjit od toga,
Jer Grihota to je bash do Boga.
Joso nezna, shto je Zlo il' Dobro?
Bash tako mi Danka! viruj Pobro.
Projdimo se toga Razgovora;
Jer oskocsi veche bila Zora.

Le-

Levi:

Negovorish dobro, moj Shimune!
Csinimi se, tebe Misli bune?
Josip ima shestnaest Godinà,
I josh k'otom veliki Mudrinà;
Zlo od Dobra tanko razlucsuje,
Nashe zloche Ocu porucsuje.
Znash li? kad on mudro prigovara,
Kako tajno kadshto on nas kara?
Vishe puta: po daleko slusha;
Motrech Dilla, Govorenje kusha.

Issakhar:

Ja virujem, Sinci Oca moga;
Da se boji svaki Griha svoga;
Jer bo zbilja Josip taj Balavac.
Griha nasheg verli jest Gatavac:
Zashto Jakob njemu sve virovà?
Zato nashe Serdce nemirovà.
Ko Utvora oko nas prihodi,
Pusto Dite csesto mimo hodi.
K'og Belaja s'nami ovdi vecha?
Vatrica mu opalila Plecha!

Zabulon:

Daj te! da ga odpravimo Doma,
Jer che biti od Oca nam Groma;
Ako opet csuje Grihe nashe,
Od koji se i Xivine plashe.
Bash na Pokon i takvim Ocsinstvom!
Kad se Ljubav rastavlja Jedinstvom.
Zachutite sada, Bratjo moja!
Jer bo Josip ustá od Pokoja.

Ajde!

Ajde! da mu shtogod prspivamo;
Nek nemisli, da Zlobu imamo.

Skupa:

Allegro Tutti.

1.

Rano rujna rani Zora rani Zora,
Zlatnu Cseshlja KosuZ'gora; Kosu Z'gora
cseshlja Zora; - - - - - - - - - - -
Rujna Zoro hoj! osta Sanak tvoj.

2.

Bilokostnim bash na Koli
Vozila se sa Sokoli;
Sa Sokoli, bash na Koli:
Ohe! opsa! ho! gdi si sad Zoro?

Ej! rumena ti Zorice!
Jér priterxe San Josice?
San Josice, ti Zorice!
Redi Kollo tô; prilipa Zoro!

Jo-

Josip:

Ma! slushajte, Bratjo moja mila!
Pripovidachu vam od Sna silla:
Csinimi se, da u Polju bismo,
Gdi Snopove mi vezati htismo.
Alli, csudo! poslushajte sada:
Tu se dixe moj Snop iznenada,
I prid vashe po visoko stade,
Pak se meni na Smih verlo dade;
Jedanaest bratinski Snopova,
Kano Mloxtvo Kraljevski Robova,
Mom se Snopu tiho poklonishe.
Sad od Smiha rech nemogu vishe.

Skupa:

Shto si sada, ti Balavcse! snio?
Pak si kazat nami gerdno smio;
Ti chesh dakle, Dite! kraljevati?
Nami iz tog Robstvo obechati?
Zarche Bratja tvoje Sluge biti?
Il' tebi se kadgod pokloniti?
Sanjke Uzrok jest nemirna Kervca;
Illi imash ti na Svisti Cervca?
Koji Sanjki hoche virovati,
U Ægyptu more pirovati.

Josip:

Znatel', Bratjo! Ljubav prava shtoje?
Dionici vi ste Kervi moje.
San ovaki Ja nigda nesanja,
Premda legó bash u polak Granjà.

Uvri-

Uvriditi nişam vas hotio,
Shto sam u Snu Priobraz motrio.
Alli i to, Bratjo! dobro znajte;
Shto chu rechi, pravo meni dajte:
Moguchna su Boga nasheg Dilla,
Kog nekvari csovicsanska Silla.
Privisoka jesu njemu Znanja,
Prividjenje od svakoga Stanja;
Svemoguchtvo Boga svaka more,
Pridavanja nasha to govore:
On Adama stvori bash iz nishta,
Zar Desnica takva nie vishta?
Nash je Dido Isaak pripovido,
Prid Unuci pravo ispovido;
Shto je csuo od Abrama starog,
Bash Pradida nami izabranog:
Da je jednocs onaj Bog visoki,
Na Nebesi kraljujuch shirokí,
Sve vodene Daxde otvarao,
Zlochu Svita Vodom pokarao;
Pravednog je Noë izbavio,
Jer je Zakon posli ispravio.
Obechanja glasna Abramova,
Aldovanja csudna Isaakova,
I Blagosov Oca nasheg Jake
U Bethelu, bash brez Varke svake;
Kazujuchi, nechu gubit Dana,
Jer su ova vami jurve znana.
Moje Sanjke more Bog ponovit,
Pak josh jedan drugom se poklonit.

Skupa:

Nemoremo vech slushati toga,
Bash tako nam velikoga Boga!

Mla-

Mlado Dite Josipe Balavcse!
Jid nam se sad ponavljati zacse.
Ti si Mudrac iz Bethela dosho?
Nami ludo prigonetat posho?
Idi, Sluto! nestupaj tu Trice;
Po taj Nacsin ti nas csinish Krivce,
Kojiche se tebi priklanjati,
Kano Suxnji Gosu pozdravljati?

J o s i p:

Ako sam Ja Bratac vash mladjani,
Nebud'te vi zato tom nenadni:
Stric bi Esav od Jakoba starji,
Al' Rebekki Jakob bishe draxji;
Pak Blagosov zato primi Oca,
A Esava Pervorodstvo osta.
Hochete li! da vam recsem vishe?
Shto u drugoj Sanjki meni bishe?
Bili Misec, i Sunashce xarko,
Bash kad pocse Ja spavati jako;
Josh k'otomu jedanaest Zvizda
(To je jedna nesmishljena Gizda)
Vidio sam, da pridamnom stoje,
Pak josh kandame se verlo boje,
Klanjatise meni tu pocseshe,
Ponizno me pozdravljat zacseshe.
Od Veselja, ta'ma! Ja se budim,
Pak josh mislim: Boxe! shto Ja ludim?
Dobro gata moja Mladost sada;
Ako Zloba nezadade Jada.

S k u p a:

Shto vech buncash? Dite, nebilo te!
Dal' nam nie velike Grihote;

Sad

Sad bi znao, shto je luda Sanjka?
Poznao bi, kad te rodi Majka.
Nehesh li ti Nebesa nadvisit?
Mudrinom se sverhu svi uzvisit?
Kada Sunce, Misec, i Zvizdice,
Klanjale se budu teb' nicsice?
Nebudali, Israelov Skotu!
Jer chesh odnit priko Legja Botu.

J u d a:

Projdite se izpraznog Inada;
Ajdemo mi gdigod traxit Lada:
Pritirajmo Ovce do Sikhema,
Jerbo ovdi Pashe dobre nema.
Ti Josipe! uprav k'Ocu pojdi;
Pak uzamshi Hranu, opet dojdi.
Alli, pazi! da gdi nezabludish,
Shumom Xivot jadan neizgubish.
Dothaima Stazom nas potraxi;
Tamoche mo biti: Ocu kaxi.

(a) Kakvi to *ruxni Grih* biashe? S. Pismo nespominja. Zato prinaucsni Estio opominja: *da se Rugota toga Griha dublje neistraxiva, dagaje isto S. Pismo volilo zashutiti.* Sedamdeset Tolmacsiteljà ovaj Grih nazivaju: Vituperium malum, *zla Kudnja*; Xudinsko S. Pismo ima: Infamia mala, Ozloglasje opako. *Vid. Esti. Comment. in Gen. c. 37. v. 2.*

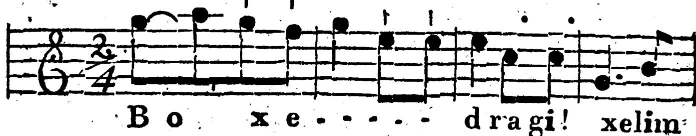
ULAZ

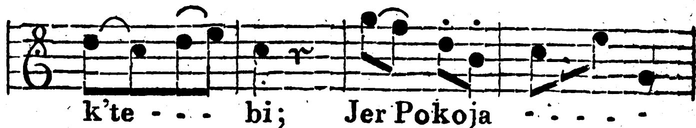
ULAZ DRUGI.

Josip doshavshi k'Ocu Jakobu s'njim se od Bratje razgovara; koga Otac u Aljinu verstobojnim Koncem pletenu oblacsi, s'njim uxina, pak opet k'Bratji shalje. Komu Priloxnice Daljinu i Pogibelj Puta do Dothaima prid Ocsi stavljaju; tad po Jakobovoj Volji Josipa k'Bratji s'Hranom odpravljaju.

Jakob.

Moderato Solo. 1.

2.

2.

Dusha Xeljom sva gorucha
Xegjà vicsnjeg i mogucha.

3.

Vrutak xivi Boga xiva,
Da ga vidi i uxiva.

4.

Dodia mi, i zaglushi
Rics svagdanja 'tuxne Ushi;

5.

Nikad Serdcu Mira nie,
Sve mu veli: Bog tvoj gdie?

Govori:

Al' shto, Boxe! rade moja Dica?
Ta me Briga verlo sada smica;
Bala! Zelpha! gdiste moje Drúge?
Potecite amo od sve Tuge:
Nitko hoda, csujem, prid Shatorom;
Mislim, ide Josip nashim Dvorom?
Ako bude Sinak moj ljubezni,
Shtap Starosti Oca svoga desni;
Mani te mu Rukom, nek se xuri,
Ako more; k'Ocu Skok poxuri.

Josip:

Zdrav mi bio, Otac poljubljeni!
Evo! Josip Sin tvoj priljubljeni:

Pozdrav tebi od Sinova tvoji,
Bratje prave; al'Zlobnikâ moji.
Jer se skoro s'nima Ja zavadi,
Kad se zdruxno ondi poinadi.
Razlicsite Stvari govorismo;
A i Sanjke nike razorismo.
To, do Dushe! Bratja neviruju:
Elle ipak Serdcem nemiruju.

Jakob:

Dignimi se, drago Dite moje!
Pak priuzmi slatke Ricsi tvoje:
Jesul Bratja kod Stada Ovaca?
Imadu li dosta vech Janjaca?
Shto su Bratja tebi ucsinila?
Te je Dusha tvoja zanimila.
Ma, Serdashce! kaxi meni pravo:
Jeli tamo sve kod Bratje zdravo?
Da se ni su med zobom potukli?
Pak polako i tebe istukli?

Josip:

Bratjasu mi do Sikhema zashli,
Jer su ondi bolju Pashu nashli;
Alli, Bábo! ruxna Dilla csine,
Koja niti Jezik rechi smie.
Já dokaza njima moje Sanjke,
Bash tako mi mile moje Majke!
Jedanaest Zvizdà i Snopova,
Sunce, Misec; Prilika gotova!
U Snu mene lipo pozdravishe,
Pak do zemlje josh se poklonishe,
Ostala ti rechi sad nemogu;
Jer su samom sva poznana Bogu.

Ja-

Jakob:

Nebudali, drago Dite moje!
Zarchesh Kraljich biti Bratje tvoje?
Alli Bog je sva-znajuchi moguch!
Jachu tebe lipo odsad obuch
U Odichu versto-bojnog Konca; (a)
Jersi mloxna Radost tvoga Oca,
I pokojne Rakhel Majke tvoje,
Virne Ljube Gazdarice moje:
Da svi znadu Sina Israela,
Kom je Majka Aljinicu sprela.

Priloxnice:

Zdrav nam bio, Israelu stari!
Sluxbenicà Xelju nepokvari:
Vech je Vrime sada uxinati,
Sirache mo, Pittu, tebi dati;
Nek se mladi Josip nash pokripi,
Blagosovi Zarucsnicse lipi!
Jer se Dite putujuch umori;
Nek se s'tobom mallo tu odmori,
Tichesh sladje Sincsichem blagovat,
S'kojimsi se obiko drugovat.

Jakob:

Vicsnji Boxe Abrama, Isaaka!
Od kog Sluge tvoje primu svaka:
Tvoj Blagosov nami sad ukaxi,
I Mloxnosti tvoje Dar pokaxi;
Napuni nam Serdce Strahom tvojim.
Dok blagujem sa Sincsichem mojim.
Da ti posli ponizno zafalim,
Tebe Boga sa svom Kuchom falim.

Ti chesh, Joso! s'Ocem uxinati;
A vi, Druge! pocsmite pivati.

Priloxnice:

Andante Tutti. 1.

O Bethelu! Zelena Go rice, Tebe be
shtuju gizdave Divice; Tisi nasheg
I sra ela starog Raskoshje mloxno;
Raskoshje mloxno.

2.

Litni Cvitak Josip Sincsich mali,
Kog Israel sverhu Bratje fali,
U Okrugu ovom Radost nashu
Ponavlja jasno.

3.

Uxinaju skupa dva Serdashca,
Svitle Zrakke gizdavog Sunashca.
Ah! Nebesa! ozgor sad rosite
Milosti vashe.

Ja-

Jakob:

Sine Joso! spravljajmi se sada,
Jerchesh otich do nashega Stada;
Pakchesh odnit tvojoj Bratji Hrane,
Da nenajdu tebi kakve Mane.
Priloxnice! Torbu Josi dajte,
Sad odlazi Xelja moja; znajte!
Sira, Kruha, Smoka, naterpajte;
Vocha kakvog mom Putniku dajte:
S'csimeche se iduch zabavljati,
Griskajuchi redom probavljati.

Josip:

Prid tobom se, dragi Ocse! klonim,
I Blagosov Israela molim:
Versto-bojnim Koncem zaodime —
Pak u Sikhem k'Bratji odpravime —
Ah! moj Boxe! shtoche Bratja scsinit?
Hochul da Ja Oca vishe vidit?
Sharena su moje Bratje Serdca,
Kad me vide, Plamen iz nji ferca.
Elle s'tvojomchu se Voljom sloxit,
Providjenju boxjem bash podloxit.

Jakob:

Nemoj, Sinko! tako u seb' sumnjit,
Niti moju s'otim Starost gubit;
Ako Bratja u Sikhemu nisu,
U Dothaim idi: vidi, gdi su?
Bratjache te mirnim vidit Okom,
Tu prida te svi doterkat Skokom.
Jer ti, Dusho! njima nosish Hranu,
Kakvu li bi na teb' nashli Manu?

Ne-

Nemoj svashta prid njima lupati;
Da te, Hrano! neche izlupati.

Priloxnica perva:

Poslushaj der mene Sluxbenicu,
Israele! tvoju Priloxnicu:
Od Hebrona tia do Sikhima
Triest hiljad' Koracsaja ima;
Zatim dalje do Dothaim' ichi,
Josh dvanaest hiljad' valja prichi.
Tu *Zviradi* ima svakojake:
Natepstche se na Medvide jake.
Ah! strashno je takvo Putovanje;
Pogibljivo Gorom Pribivan je.

Josip:

Znam Ja dobro do Sikhema Pute,
Jer sam jednocs Ovce paso tute:
U Dothaim za Put upitachu,
Makar Vodji Ja Napitak dachu.
Bábo! dakle blagosovi meni;
Mlogu Kripost Sinak xeli tebi!
Starost tvoju nerazbiaj za'mnom,
Jer Bog dragi vazda ide samnom:
Po Angjelu csuvache me svomu,
Dok Ja dojdem sritno Domu momu.

Priloxnica druga:

Priklanjam se tebi, Gospodine!
Jer stare ti xelim Ja Godine:
Priko Sikhem ima Shume puste;
Josh k'otomu i Planine puste;

Da

Da nam Dite neche zabasati,
Krivom Stazom kudgod odkasati?
I Delia kadshto s' Puta zajde,
Pak nenadnu Smert on sebi najde;
A kamo li neche Josip mali?
Kog Israel sverhu sviù fali.

Jakob:

Shto mu, da mu: pojdi Dite moje!
Pratio te Cvit Mladosti tvoje;
Bog Abrama nek te vazda csuva
Od opakog i grishnoga Duha.
Vi Nebesa! csuvajte mi Dite,
Jer je Xelja moja, nut'! vidìte.
Vi Shikare rosne, i Dubrave!
Kax'te Sinu momu Pute prave.
Zaklinjam vas, visoke Planine!
I josh k'tomu, ponizne Doline!
Nemojte mi Dite izgubiti;
Mene Starca s'otim pogubiti.
Hodi sada, Sinko Ljubav moja!
Pak priloxi Bábi Usta tvoja:
Da te, Dusho! Cmokom Ja celivam;
S'kojim tebe sa svim blagosìvam.

(a) Ova Aljina razlicsite versti Bojom bishe izpletena; kako no isti sedamdeset Tolmacsiteljà S. Pisma na Gercski metnushe : χιτῶνα Ποικίλον, *Tunicam diversicolorem*, Gen. cap. 37. v. 3. Dakle Illyricski moremo ovdi rechi : *Aljinu versto-bojnu*.

ULAZ

ULAZ TRECHI.

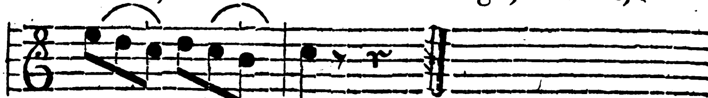
Bratja Josipova razgovaraju se med sobom, kako bi Josipa umorili? Shto i dokoncsashe. Ruben neda ga ubit, nego Viche daje, da se u suv Bunar baci; gdi, da neumre, Juda Bratju nagovara, da se Josip prolazechima Tergovcem prodade. Ovo indi ucsinishe; pak Rubena s' Aljinom, koju u kerv umocsishe, k' Ocu, da slaxe, odpravishe.

Josip:

Moderato Solo. 1.

2.

Ej! Gorice, i Dubrave Shumske Pustoshi!
Pazite me od Zviradi u toj Gustoshi.

3.

Jasni Cedri, i Masline! zaklinjam sad vas;
Jer Ja xelim z'Bratjom mojom biti josh danas;

4.

Od Vruchine, i Xestine xarkog Sunashca.
Prikrivajte Ladom Oganj moga Serdashca.

5.

Hole Jele, i Jablani! Verhom spuzite,
Visne Grane pravim Putem, molim! pruxite:

6.

Da Ja sada dragu Bratju najdem pivajuch;
Jer, virujte! rad Vruchine hitim zivajuch.

Zabulon:

Csujte, Bratjo! to je Glas Josipa,
Koji Jekku po Shumi prosipa?
Pochutite! da ga bolje csujem;
Jer u Serdcu vech mu Ime psujem.
A! ha! to je oni Sanjalica
Budalasti, ko i druga Dica?
To je, koji misli kraljevati?
Pak josh smie s'nami sad vechati.
U Oca se Josip mlogo uffa;
Zaso svashta brezobrazno lupa.

Issakhar:

Znam, kod Oca Dite nas obtuxi,
Radi gerdnog Dilla nas naruxi:

A

A svashta mu Israel viruje,
Pak mu zato Serdce nemiruje.
Motrite ga, Bratjo! enog ide;
Bash ga mallo moje Ocsi vide.
Da li znate, kako ga Ja csekam?
Od Veselja, nuto! Rukam' pleskam:
Jer je Joso Trun Ocsiù moji;
Licumirac Roditeljà svoji.

Levi:

Ćsinimi se, promini Aljinu;
Nishto vidim mallo kroz Maglinu:
Versto-bojnim Koncem jest pletena,
Pak s'Kadifom mallo pripletena.
To je, Bratjo! Ljubav prava Oca;
Alli zato nashe Serdce joca:
Mi terpimo Zimu, Glad, i Xedju,
Vodech Marvu csak na tugju Megju;
A on s'Ocem Bashtinu uxiva.
Dangubica! brez-poslen prixiva.

Simeon:

Morate me, Druzi! razumiti:
Bog me! neche s'nami dobro biti;
Obishavshi Josip sveg Hatara,
Ogovorom ucsini nam Kvara.
Da vam kaxem! za nas dobro nie,
To laxljivo Dite Josip gdie.
Nego Viche sloxno ucsinimo,
Pak od Druxtva njega odnimimo.
Nebojte se! Dica smo Hebronska:
Dva Lishnjaka Orahova Vojska!

Dan:

Dan:

Shto mislite? Bratjo! ucsinite:
Licumirca onog vi ubite!
Da se jednocs njega mentujemo,
Vishe Psovkì od njeg necsujemo.
Nasha Kucha pofalliti neche;
Jer Israel ima Dice veche.
Akoli se Joso Doma vrati
Csekache ga Otac, znam, na Vrati;
Njemu che nas opet obtuxiti,
Berbljzjuchi gerdno naruxiti.

Nephtali:

Ja protivan Vichu tomu nisam,
Mislio sam bash o tomu i sam.
Svi jednaka mismo Jose Bratja;
Pak se i pak zlo rad njega vratja,
Da svi znate: Ja ga volim ubit,
Nego igda takovoga ljubit!
Ma! tako mi Sikhimske Gorice!
Neosvano do bile Zorice!
Ako ga Ja tajno neumorim,
Ljutom Smertjom k'Zemlji neoborim.

Aser:

Dajte! dakle berxe da csinimo,
Jer ga blizu, eno! vech vidimo:
Illi klati, il' na Stranu zvati,
Pak Toljagom Udarac mu dati;
Da Xivotom Gursuz rastavise,
I nas psovat veche ostavise.
U tom Dillu, Bratjo! nekasnite,
Nego na njeg dobro vi pazite:

Da

Da se neche ludo otimati,
Il' kod sebe Oruxje imati?

G a d:

Vi, Junaci! derxite ga mudro,
Kada blizu dojde Dite ludo;
Ja chu sadert s'njega Aljinice,
A bash oshtre imam dvi Britvice:
Jednuchu mu pod Vrat zatirati,
Pak chu sverhu Kervi poigrati.
Nek pogine Kukavica luda;
A joshchu mu isicati Uda,
Obishenjak da se sav namucsi:
Vezat Jezik za Zube, naucsi.

R u b e n:

Koje ste vi Dillo naumili?
Mom se Serdcu, znajte! to nemili;
Kerv proliti pravog Brata nasheg,
Gdie Iskra Csovicsanstva vasheg?
U Bunar ga, evo! vi hittite,
A od Kervi u Miru sidite.
Jer ako mu Sillu ucsinite;
Branitelja mene vi scinite:
Koji na njeg ubojno zamane,
Ubichu ga bash brez svake Mane.

S k u p a:

Boljebi nam bilo Josu ubit,
Nego Vrime oko njega gubit;
Al' kad tako Ruben pervorodni
Izbavljenja najde Uzrok zgodni:
U Bunar ga indi mi bacimo,
Pogjipivshi prid njeg koracimo. —

Do-

Dobro si nam dosho, Licumircse!
Sad chesh znati, bratinski Smutljivcse!
Shto che rechi Sanjke izvadjati,
I Grihote nashe pogadjati?

Josip:

Ah! Bratjice! za miloga Boga!
Kerv od Kervi viste Oca moga:
Morete li Kerv bratinsku piti?
Mene mladjeg brez Griha ubiti?
Ta! Xivine svoju Verstu brane,
Pak josh Ustma svoje Mlade hrane.
Spomen'tese ljudskoga Razuma,
I bratinskog prama meni Uma!
Ni sam Roda moga uvridio.
Ni sam starog Oca raxalio,
Nit sam Potvor na vas navalio.
Ni sam tugje Tore popalio,
Nit sam blixnjeg Hatar pokvario.
Ni sam mladjan Majku ucvilio,
Nit sam Sestre kadgod razjidio;
Nit Bashtinu vashu uzeosam,
Nit Starinu ikom oteosam.
Vas je moje Serdce obljubilo,
Do Sikhema za vam prohodilo.
U csem dakle zgrishi mladi Bratac?
Il' ljubljeni Otac Jakob Starac?
Bratjo: Zabul! Isso! Simo! Levi!
Spomen'tese, molim! oni Dnevi',
Kada Jakob stari kod Labana
Virno sluxi sedam Godin' Danà,
Radi Rakhel Majke; a ne Lie
Kermeljive: Bog mi prosti Grihe!

A

A ti Aser! i nevirni Gadu!
Kakoche te razcviliti Bábu ?
Koji prostu Zelphu vashu Majku
Scini moju za drugu Babajku.
Moj Nephtali! i nesritni Danu!
Kaxite mi moju gerdnu Manu?
Koja Uzrok Smerti mojoj dade,
Toj Nesrichi mene sad pridade.
Ta za Ljubav vashe Bale Starke,
Posluxnice Rakhel moje Majke,
Ronech Suze molim Serdca vasha !
Nek me projde gorka ova Csasha.
Ah! Nebesa! sada pogledajte;
Pravednomu umert vi nedajte !

R ü b e n :

Largo. 1.
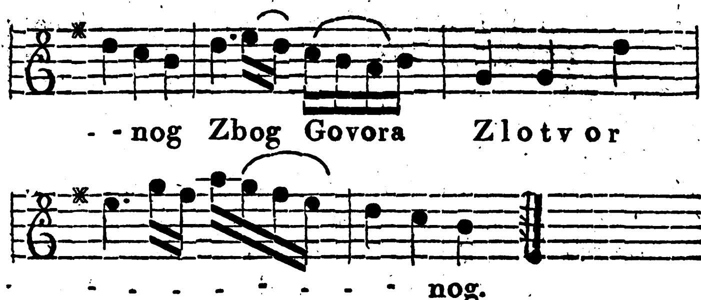
Ah mojBoxe shtose zgodi ? Radi

Gri ha potvornog; Jér bash Jo - - - -

su Smert po go di ?

Zbeg Govora Zlo tvor - - - - - -

nog

2.

Tuxnog mene! jer sam reko:
Bacite ga u Bunar!
S'otim Vichem Grih sam steko;
Kad bi moro bit Csuvar.

3.

Prisilo vam, Ljudi! Jistje;
Eno! Bratac umira!
Odkupljenje od nas istje
Mladi Josip brez Mira.

Juda:

Niti jisti mogu, niti piti;
Ej! xalostan! shto che samnom biti?
Jer u Serdce ztarog Oca moga
Macs utira bratinska Nesloga.
Moja Bratjo! shto je nami Hasne?
Israela mi smo Kervi jasne:
A ko Bratca nasheg umorimo,
Malog Jozu Smertjom oborimo;
Zar to neche dochi na Vidilo,
Bash od Bratje ucsinjeno Dillo?
Bog Abrama to sve bistro vidi;
Pak shto zatim nam, na Pokon! slidi?

On

On che traxit Kervcu Brata nasheg,
I pokarat Zlochu Dilla vasheg.
Kerv Abela jednocs pravednoga
Za Kainom vapí csak do Boga.
Smert Josipa nasheg mladog Bratca
U kopache Bábu nasheg Starca.
Akoste se toliko bash srocsili,
Proti Josi zlobno pod bocsili:
En! Unuci idu Ismaela,
Bash Rodjaci nasheg Israela;
Prodajte ga! neka Dite xivi,
Da nas nasha jednocs Svist nekrivi.

Madianci:

Mir, Junaci! vam od Boga vasheg?
Jestel mirni rad Prolazka nasheg?
Valha! da nam nishta necsinite;
Jer Putnici jesmo, svi vidite.
Svì Narodà to je Uredjenje:
Da Putnikom nosi se Poshtenje.
Od zlocsestog Druxtva Ljudi nismo;
U bogatom Istoku mi bismo,
Iz dalekog iduch Vilaeta:
Zato nek nam nitko sad nesmeta.

Simeon:

Nek je Mir vam! od kojeste zemlje?
Nistel lako iz Medie srednje?
Kakvu ovo Robu Deve vuku?
I na koju kupujete Ruku?
Daleko li Espap vi tracsite?
Ma! kaxìte: shto se nas strashite?
Pastiri smo prishli od Bethela
Gdi no mloga Marva jest debela.

Ter-

Tergovci ste? vidi nam se tako;
Gdi biaste Robom vi do-jako?

Madianac pervi:

Od Seira mi smo, gdie Edom;
Kazachu vam, Valha! sve sad redom:
Madianci Bratja Isaakova,
Po Ceturi Roda A b r a m o v a; (a)
Sad nosimo Smolu, Mast i Ulje
U Ægypat, da prodamo skuplje.
Druxtvo nashe drugim Putem ode;
Jer kupljene Suxnje sobom vode.
Mi smo z'Druma, vidi nam se, zashli?
Kada smo vas u Pustoshi nashli.

D a n:

Ravno: da je lipa Roba vasha,
Al'je vishe precinita nasha;
Ako biu htili prikupiti,
Sviche mo vas redom poljubiti:
A na Robi neche biti Mane,
Zaklinjamse na suncsane Dane!
Jedno Dite sasma ljubeznivo,
Koje za sad nami jest shkodljivo,
Prodachemo bash za malu Cinu;
Da nam Tuge nasheg Serdca minu.

M a d i a n a c d r u g i:

Na toj Robi nebi zabavili,
Kad bi istom lako dobavili?
Mi bi mogli Dobitak imati;
'Jel csem Dite? Ja bi bash rad znati.
Al' virujte, Bethelski Junaci!
Nelaxemo Isaaka Netjaci:

Dasmo se mi strashno iztroshili,
U Istoku Novce potroshili.
Zacinite ipak vashu Robu;
Kaxite nam : koju ima Dobu?

G a d:

Srebernjakà dvaest dachete nam,
Osam stotin' Pahrà dolazi vam;
Pak primite lipu ovu Robu,
Koja ima shestnaestu Dobu.
Svem Ægyptu morete vi rechi:
Da je Bethel od Edoma vechi.
Pruxi Ruku, Isaakov Netjacse!
Plesni moju Desnu sad naj' jacse;
Bog do Srichu vami, i Dobitak:
Broji Novce! dachemo Napitak.

J u d a:

Hrana nam je, Bratjo! pofallila,
Koju Jose Ljubav jest donila:
Valja ichi k'Ocu do Hebrona,
Al' Ja gase bojim kano Groma.
Ti si Ruben od svi pervorodni;
Idi k'Starcu! smisli Uzrok zgodni:
Jer bo Josu Madiancem dashe,
Mallo prie Bratja ga prodashe.
Drugacsie nie moglo biti;
Hochesh, Batja! ichi k'Ocu smiti?

R u b e n:

Jao! mene verlo xalostnoga!
Eto Suzà, Bratjo! bash do Boga:
Gdie

Gdie mladi Bratac Josip Dite?
Ah! razderchu moje bile Svitte.
Kud Ja sada ichi brez njeg smiem?
Shto chu rechi Ocu? neumiem.
Ako reknem: da je Joso mertav;
Pitache me: niel osto kervav?
Ako kaxem: da je Suxanj posto;
Rechiche mi: Po kom je tog dosto?

A s e r :

Ej! Budalo! pervorodni Ruben!
Ti kervavi uzmi Joze Kudmen;
Odnesi ga k'Ocu, pak mu kaxi,
I pametno onda prid njim slaxi:
Da nam Josu ljuta Zvir umori;
Eto! sama Aljina govori.
A shta nam je zbilja tol'ko stalo?
Shto Diteta Gorom jest nestalo.
Nek se kershi za njim Otac sada:
Mlogi put je nam zadao Jada.

(a) Ovi Madianci u S. Pismu drugacsie *Ismaeli csani* imenujuse, poradi Rodstva, koje se medju dva Naroda nalazi; buduchi, da su obadva od Kolina Abramovog. koji bishe Otac i Ismaela i Madiana, *Gen. c.* 25. *v.* 2. *et* 12.

ULAZ CSETVERTI.

Jakob spavajuchi Pismu slusha, i motri Josipà u Snu. Priloxnice Zlo mu gataju. Ruben donese Aljinu Josipovu kervavu; sverhu koje Jakob i Priloxnice naricsu. Ruben svakojako prid Ocem laxe: koja csuvshi Jakob tia do Groba za Josipom plakati odredi.

Glas otajni:

Andante Solo. 1.

Ranni Kopje mladoga Ju na ka,

Koga Majka osta v i n e ja ka;

Ranni laga u Gori Ze le noj Nesloga

Bra tje Nesloga Bra tje.

2.

2.

Ranjen Junak Gorice prileti,
S'tugjim Krili daleko odleti;
Al'che za njim golemo Serdashce
Jodati ljuto.

3.

Serdce! Serdce! koje si zaspalo,
Blago tvoje sad je vech nestalo!
Sverhu Kervi Kerv je udarila:
Zemlja se csudi.

Jakob:

Jaki Boxe! na svemu ti Fala;
Kakva u Snu bishe ovo Shala?
Bala! Zelpha! Priloxnice moje,
Dozovite amo Cheri svoje:
Jer Ja u Snu vidi mog Josipa,
Kad no Slavich piva Ptica lipa.
On Glas kadshto uzvisi, i zvecsi;
Opet spusti, i kano zajecsi:
Fi! fi! ficse, kano Ptica ljuta;
Chok! chok! chokcse po trideset puta.

Priloxnice:

Evo, Starcse! Priloxnice tvoje,
Dovelesu krasne Cheri svoje:
Al' Josipa shto ti u snu vidí?
Rics nam jedna na Jeziku sidi:
Kako Ptica leti priko Gore,
Neunidel Josip tugje Dvore?
Slavulj Ptica u sebi malena,
Po Naravi svojoj jest sharena:

Jer

Jer kad krupno i potanko piva,
Poludnevcem Gatanje pripiva.

Jakob:

Neludite, Priloxnice moje!
Odbacite mutne Misli svoje;
Jer od Xenà potverdjuje to se;
Dugu Kosu, kratku Pamet nose.
Nisam, znajte! Arap, ni Khaldeo,
Nit Ægypta Ja sam Polje xeo;
U Gatanje da bi virovao,
Il' Mudracem Privoljenje dao.
Ja virujem Bogu Abrahama,
Koji svaka providja nad nama.

Priloxnice:

O! Israel! xelimo ti Srechu,
Od Diteta csuti Radost vechu.
Bog Abrama i nasheg Isaaka,
Nek pokripi Josipa nejaka!
Al' nas lude Misli odsad mucse;
Jer Zlamenja nova drugo ucse:
Pervorodnog vidil tvog Rubena?
Legjasu mu, viruj! sva rumena.
Sakrivase, niti smie dochi;
Ta Stvar neche brez Xalosti prochi.

Jakob:

Gdie indi? da pozdravi Oca;
Sad mi stopram mallo Serdce joca.
Ruben! Ruben! pervorodni Sinu,
Zar ti: Stado Janjacà poginu?
Da ti k'Ocu nesmiesh pristupit,
Israela dragog sad poljubit?

Nisi

Nisi se ti, Sine! dosad krio,
Nit zatajo, gdi si kadgod bio ?
Ma! govori, kad od Bratje idesh:
Jér brez Jose Doma dochi smiesh?

Ruben:

Priklanjamse tebi, Ocse stari!
Al'mi Xalost Serdce verlo kvari;
Jer nemogu 'sve izkazat sada,
Od velikog, viruj meni! Jada.
Csia je to, vidi! Aljinica ?
Jel da imo takvu tvoj Josica?
Nju po Ljudma hotismo poslati,
Nemogosmo, csia je? poznati:
Nebi radi tebe razcviliti,
Po tom Dushu tvoju odiliti.

Jakob:

Aljina je, velish, Josipova ?
To bi meni bila Smert gotova.
Zar je Josip mali poginio ?
Il'Aljinu drugu prominio ?
Il'Ovaca Stado poginulo ?
Te je plashno Dite odbignulo.
Pravo kaxi, pervorodni Sine!
Da mi Briga Serdca moga mine.
Pripovidkom sada ti nesharaj!
Na Pitanje ljudski odgovaraj.

Ruben:

Nit j' ovaca Stado poginulo,
Nit je kudgod Dite odbignulo:
Nit j' Aljinu Joso prominio;
Csinimi se, da je poginio.

Vi-

Vidi! kakvamu je Dolamica?
Sva rumena, kano ti Ruxica.
Da je Dite do nas bilo doshlo,
Veselo bi, viruj! njemu proshlo.
Ja bi njega do Kuche doveo,
Kroz Pustoshi Sikhimske proveo,

Jakob:

Aljina je zbilja Sina moga,
Bash tako mi velikoga Boga!
Lovinu je ljuta Zvir lovila,
Pak mi Sinka dragog ulovila.
Ah! govori: ljutoli ga davi?
Kaxi, Ruben! gdi ga Smert zagnavi?
Al'me pusti prie, da zaplacsem,
S' Priloxnicam mojim njeg oplacsem.
Jer kada mi kaxesh Uzrok Smerti;
Onda, Ruben! iz prid mene perti.

Skupa:

Allegro Tutti.

1.

2.

Da donese bila nami Danka,
Svitech Hrano! tebi brez Pristanka.

3.

Il' si Serdce! u Planini pustoj?
Illi tuxan u Shumici gustoj?

4.

Il'se gdigod 's Ljudma prigovarash?
Na Rics njima mudro odgovarash.

5.

Ozovise sada, dragi Sine!
Da nam Xelja Serdca nasheg mine.

6.

Jer bo tuxne Glase nosi Bratac:
Za tobom che, viruj! umert Starac.

Ruben:

Sad za ludo netuguj ti, Ocse!
Jer se meni grozno súzit pocse;
Poslushaj me prie, da ti kaxem:
Shto se s'nami zgodi? Ja nelaxem.
Mismo Ovce u Sikhemu pasli;
Alli dobre Pashe ni smo nashli.
Otishlismo dakle u Dothaim
Na Planine puste, Ja netaim.
Ondismo mi Tore oplitali,
Síkhimcsane za Pashu pitali:
Tu Shatore nashe razastersmo,
Pak Aljine po Zemlji prostersmo;
Blagujuchi svagdanjega Smoka,
Obicsajom Puka od Istoka.
Al' nam tada Hrana pofallishe;
Zato Bratja mene naredishe:
Da prid Josu do Sikhema pojdem,
I s'njim berxe u Dothaim dojdem.

Kud

Kad se gustje spustí na Planine,
Pak korací u nizne Doline,
Jasnom Stazom Surem do Kadesa
(Ondí bishe jednocs, znam, Csudesa)
Da Studenca po Imenu El-roi; (a)
Gdi Agari Bog Milosti broji.
Tu napise Ja Vode studene;
Alli, jao! xalostnoga mene:
Po daleko smotri Aljinice
Porumene, ko litne Ruxice.
Tu je Kervca prolivena mloga!
Samo neznam kazat pravo, koga?
Csinimise, da je Josip mladi
Kod Studenca bio, da se ladi,
U Dothaim kad je k'nami posho,
I k'Bunaru, on nesritan! dosho:
Zvir je ljuta iz Pustinje zashla,
Samog Josu kod Studenca nashla;
Nemio je na njeg udarila!
Smertnim Xalcom jest ga tu rannila.
Mlogu lie, Boxe! kerv prolio;
Ah! kako sam suze Ja ronio?

Jakob:

Hej! Josipe! slatka Radost moja;
Gdie, Dusho! lipa Mladost tvoja?
Ah! Josipe! sveserdno Veselje;
Vech te vidit nechu ni od xelje.
Ah! Josipe! Kruno Majke svoje!
Desno Oko side Glave moje!
Jer ostavi Starca Bábu svoga?
Ozovise, za miloga Boga!
Ej! da budem slabe Xene slusho,
Nebi Xalost ovu sada kusho.

Pri:

Priloxnice:

Boxe! shto se s'Israelom zgodi?
Bash u staroj sad njegovoj Dobi.
Lipo Dite u pustoj Planini
Xivot Smertjom nemilom promini!
Al' Jakobe! to je boxja Volja,
Da se tebi zgodi ta Nevolja:
Nemoj indi tol'ko tugovati,
Kadgod cheshse opet radovati.
Ta! josh imash jedanaest Dice;
Svi che tvoje obljubiti Lice.

Jakob:

Vicsuji Boxe mog Oca Isaaka!
Ti bash uze Josipa nejaka?
On Shtap bishe u Starosti mojoj;
Nechu skratit svetoj Volji tvojoj.
Al' prokleta bila Zvir nemila!
Koja moga Josu jest odnila;
Nedojila vishe svoje mlade,
Sve Gorice postale joj jadne;
Lov lovila uvik brez Dobitka,
Neimala nigda u njem Xitka.
Zaklinjam vas, Sikhimske Planine!
Proklinjam vas, Seirske Doline!
Nepadala na vas vech Kishica,
Nit jutarnja topila Rosica;
Snizilise vashi Cedri holi,
I Libani ostali vam golì.
Misto masnog Stada i Pastirà,
Nedali vam ljuti Vuci Mira:
Shiroko vam Listje posanulo,
Veselje vam nigda nesvanulo.

Ah!

Ah! nesritni Zdencse kod Kadesa;
Nek me sada csuju sva Nebesa,
Kakochu te opako zakleti,
U Xalosti mojoj bash prokleti :
Tamo Agar Baba Boga vidi,
Al' rad tebe Sina Ja nevidi;
Vrillo tvoje od sad prisanulo,
Nit se kadgod na Tecsaj ganulo:
Otrovna tí Voda vazda bila,
Kojagod bi Usta tebe pila;
Jer se tebe Sinak moj napio,
Pak je smertnu Csashu tu popio.
Zato snichu za njim u Grobove,
Gdi je Tmina zaterla Robove
Odkupljenje Svita csekajuche;
U Messiu pravog uffajuche;
Koj'che Smerti Obladaoc biti,
Csovicsanski Narod odkupiti:
Oce stare iz Limbe povesti,
U nebeske Dvore sve dovesti.
Sad, Nebesa! ukaxite Milost,
Uzterpljenja dajte meni Kripost!

(a) Agar Priloxnica Abramova, a Mati Ismaelova, bixechi od Sare, Stazom Surema u Pustinji Arabskoj, obradovana bí od Angjela, koji se ukaza kraj Studenca medju Kadesom i Baradom; koga nazva Xudinski : אֵל רֳאִי El-roi, *Bog videchi mene.* Sedamdeset Tolmacsiteljà metnushe : ὀφέντα μου, *Vidjenje meni*; a Latinsko S. Pismo ima : viventis et videntis me, *Xivuchega i videchega mene*, Gen. cap. 16. v. 14.

ULAZ

ULAZ PETI.

Madianci doshavshi u Ægypat s' Josipom, prodadoshega Putipharu Nacselniku Pharaunovom ; koji mu Vladanje Kuche svoje pridade. Ovdi Josip od Gospojé Putipharke na Priljubodinstvo bí napastovan : alli nektiuch privoliti krivo bí obtuxen, i u Tavnicu postavljen ; gdi Milost prid Tavnice Nastojnikom najde, i Sanjke vishto tolmacsi.

Madianci :

Moderato Tutti. 1.

Il' je Srícha il' Ne sricha Puku
Istocs nom, Kadse jasnim vratja Robom
natragDomu svom! NemaRobe u Ægyptu
sverhu Josi ce ; Li pog, mladog, mudrog:
Kano Sina Boxice. 2.

2.

Ej! Tergovci budalasti Bethelskog Roda!
Jér prodaste vi jeptino takvogu Ploda?
Mirno, ljubno, krasno Dite, Suxnjem csiniste;
Priko Dushe slabu Platju za njeg primiste,

3.

Pojdi indi, mili Joso! tugjom Zemljicom:
Nestrashise, Dite placsno! ovom Goricom.
Narodu che biti srìtno, kom god dospiesh;
Po Kripostma, kojim sivash, Sríchu dobiesh.

Putiphar:

Csujesh, Ljubo! po Ægyptu dicsna;
Teb' u Struku nema druga slicsna:
Mlogeli smo Robe prominili,
Jer su Kuchu nashu znevirili!
Svi bi meni lako posluxili,
Al' su na te uvik se tuxili.
Vele: da si Uma ohologa;
Indi s'tebe mloga jest Nesloga.
Zashto na nji sve popriko gledash?
Ni jednomu Rics izrechi nedash?

Gospoja:

Nebudali, Nacselnicse slavni!
Pharaunske Vojske Vodja glavni!
Jer Robovi na mene se tuxe?
Kad nam Dvore cernim Licem ruxe.
Pharaunce dimnjacsare nechu!
Z' bilim Robom imash Srichu vechu:
Jer su Sluxbom, pak Fogledom glavni
Na Zapovid, i moj Doziv javni.

Ako

Ako meni bilog Roba nedash?
Znam, Ljubavi prama meni nemash.

Putiphar:

Hej! serdcsana Putipharko moja!
Gdil da osta luda Pamet tvoja?
Pharaunci tvoji su Zemljaci,
Meroësa Kraljà bash Netjaci.
Najdi, bilog Roba! Ja ga kupim
Radi Volje tvoje; jer te ljubim.
Jachu vidit, jesul ti udesni?
I dokle che kod tebe ʃbit csestni?
Viru moju u tom ti zadajem,
I na Volju Suxnje sve pridajem.

Nastojnik:

Nacselnicse! Csest i Dika tebi;
Takvog Serdca nigdi nasho nebi.
Ako xelish bilog Roba kupit,
Gospojicu s' otim Darom ljubit;
Ma! doshlisu Madianci jasni,
Kod nji ima jedan Suxanj krasni;
Jucsersam ji vidio u Gradu,
Gdi zbog novog Roba glade Bradu.
Onaj Suxanj nie za drugoga,
Neg za csestnog Putiphara moga.

Gospoja:

Nastojnicse! skocsi, zovi Ljude;
Csinimise, da prid Dvorom lude:
Al' i Suxnja nek povedu sobom,
Da se fale krasnom svojom Robom.
Putiphare! cerno Lice tvoje,
Da znash, odsad ljubi Serdce moje,
Ljubav

Ljubav tvoju sada meni vrati!!
Dok je xeljni Suxanj bash na Vrati;
Zadosi mi stalnu Viru tvoju,
Dachesh u tom spunit Xelju moju.

Putiphar:

Bil to Dite, Junaci! prodali?
Odkud lie kakol? bil vi znali?
Ako ga vi meni prodadete,
Sto Cekinà dam vam, nek znadete;
Jerbo takvog Roba Ljuba xeli,
A Struk njegov Serdce mi veseli:
Ja bo mirkam u njemu Vishtinu,
Kuchomche mi vladat u Istinu.
Akoga vi meni nedadete,
Sillomchu ga otet, da znadete.

Madianci:

Tergovne su nam Pogodbe mile;
U Kraljevoj Zemlji nema Sille.
Zato che mo Istinu kazati,
U kratko se s'tobom pogadjati:
Dothaimom iduch njeg smo nashli,
Od Edoma kad smo Putem zashli;
Brojilismo dvaest Srebernjakà,
Valah! viruj, nie u tom Varka.
Sto Cekinà izbroji nam sada:
Eto Suxanj! odosmo brez Jada.

Putiphar:

Kako tie, kaxi Dite! Ime?
Kog li jesi ti Naroda Sime?
Kakote je Majka prigorila?
Shto su Sestre, Bratja govorila?

Kad

Kad su tebe verlog zarobili,
Od Rodjakà i Doma odbili?
Zashto si ti jadan Suxanj posto?
Pak kako si tuxan amo dosto?
Nisil lako Zlocsinac ti bio?
Il si tugje Megje robit htìo?

J o s i p:

Putiphare! Nacselnicse slavni!
Moj Gospodar od sad jesi glavni;
Po Uvodu poludnevnog Puka
Samnom vlada tvoja desna Ruka:
Jer nevoljni Suxanj jesam posto,
Sasma nejak, ah! brez Majke osto.
Ja sam Josip Xudinskoga Roda,
Boga-bojech, i prostog Naroda.
Shto je Hasne Tugu izkazivat,
Il' Nesrichu moju dokazivat?
Al' shto reko? ta kakvu Nesrichu
Pacse moju sad najbolju Srichu!
Jer bo premda Ja Oca izgubi,
Kuchu, Bratju, Bashtinu, sve zgubi;
Dogadjajom nestalnoga Svita,
Koj'se minja kano Kita Cvita.
Al' Bog sveti, vicsnji, svemoguchi,
Zna Csovika Milostjom obuchi:
Pak Nesrichu, u Srichu obratit,
Jer nemore nitko njemu skratit.
Tako mene tebi on pridade,
Ah! pravednom umert kad nedade.
Ti mi odsad xeljni Otac budi!
Kano Sina, a ne Suxnja, sudi:
Stanje Roba u sinovsko minjam,
Ako Milost Ja kod tebe imam?

Dnevom, Nochom tebi poslovachu,
Trudichuse; niti istjem Platju.
Samo prosim jasno Lice tvoje!
Neuskrati Xelju Moljbe moje:
Pusti! da Ja Boga moga shtujem,
Prosti Zakon Oca mog poshtujem.
Primam pako Obicsaje vashe,
Kad nekvare Pridavanje nashe;
Jer chu volit Xivot moj izgubit,
Nego s'Grihom Dushu kadgod ubit.

Putiphar:

Ma! tako mi Vola cerno-boga! (a)
Nigda necsú Ja Govora toga;
Od Mladicha prostog, inostranskog,
Pravog Suxnja sad Ægyptianskog,
Ti chesh, Joso! Kuchom mojom vladat,
Tvojom Rukom svakom svoje davat;
Jer je s'tobom Milost Boga tvoga,
Ti Vlast imaj sverh' Imanja moga.
Moresh svemu Domu zapovidat;
Al' Gospoju ti morash poshtivat.
Jer je ona mlada Ljuba moja:
To te ucse Pridavanja tvoja:
Tko nazlaba Gospojici mojoj,
Pervi Uzrok Daje Smerti svojoj.
Hodi Slugo! da Imanje vidish:
Pak na Racsun svakom svoje dilish.

Gospoja:

Zaklinjem te, Vole bilo-roxe!
Kako Joso Suxanj biti moxe?
U kom Narav sve Kriposti stavi:
Razum, Pogled; to je Junak pravi!

Ah!

Ah ! ljubichu Suxnja Gospojica;
Jer Struk Josin Serdce moje smica.
Putiphara Snaga vech izdade;
Dobro! da mi Suxnja on pridade:
Ucsichu ga po Ægyptski ljubit;
Jer nemogu Xelju u tom gubit.

Josip:

Bog Abrama, Isaaka, Jakoba,
Blagosiva mene svako Doba:
Marvu, Mule, Deve, uzmloxoje,
Putiphara Haznu uzdigoje.
Hranu, Pitje, mloxno spraviosam,
Sve na Racsun redom staviosam.
Boxe! na tom tebi mloga Fala !
Jer Desnica tvoja to je dala.
Samo od Zla sacsuvaj me, molim!
Prie umert, nego grishit, volim.

Gospoja:

Priblixise, Momcse! Putipharki;
Jer Putt moju pali Plamen jaki:
Ti privoli Poxelenju momu!
Pak chesh najti Milost Stanju tvomu.
Putiphara tol'ko Ja neljubim,
Kol'ko Serdce sad za tobom gubim.
Lezi samnom na svilnu Loxnicu!
Ucsi ljubit mladu Gospojicu.
Ej! Junacse! zaklinjam te mirna:
Ljubi mene! bichu tebi virna.

Josip:

Jao! shto sad csujem od Gospoje
Putipharke? Skoro Majke moje!
Sciniosam, da sam Majku nasho;
Al' verlo sam s'Misljom s'Puta zasho!

Ja bi prie Xivot izgubio,
Nego ikog necsisto ljubio:
A kamo li teb'se pridruxio,
Strashnim Grihom mene naruxio?
Nebudali, Gospojice mlada!
Jer pripravan umert Ja sam sada,
Prie; nego tebe grishno ljubit:
Zakon, Dushu, Tilo, Srichu gubit.
Ma! Zapovid sva-videcheg Boga
Zabranjuje strashno Griha toga;
Moch Naravi, i Zakon Razuma,
Nepustjaju meni bludnog Uma.
U Ægyptu Uredbe svagdanje
Po Telaru dajù nam na znanje:
Kojì s' Grihom Drugove rastavi,
Da se u Grob Smertjom on odpravi.
Hochesh vishe, mlada Gospojice!
Da ti recsem bash na vedro Lice?
Kad Putiphar meni Vlast pridade
Sverhu sviû, koja tu imade;
On zaderxa Oblast Tila tvoga
Po Zakonu kano Druga svoga:
Kako dakle Suxanj more grishit?
Csitav Zakon z'Grihotom odrishit?
Pravo kaxi, Putipharko mlada!
Da Robkinja dojde iz nenada;
Pak Grihotu s'Putipharom spravi,
Koga shtimash du je Drug tvoj pravi:
Nebil njega gerdno proklinjala,
I Robkinju na Smert odpravljala?
Zashto tvoje Tilo meni dajesh?
Putipharu Varku s'tim zadajesh.
Uvriditi nechu Boga moga,
Bash tako mi krasnog Lica tvoga!

Jer

Jer Czistochu za Dar boxji derxim;
Na Grihotu kô Utvoru merzim.
Csisto Serdce, viruj! Razum vedri,
Pamet, Mudrost, i Hotenje jedri:
Josh i Tilu Csistocha pomaxe;
Kako Izgled csovicsanski kaxe.
Da li znadesh Pridavanja nasha,
Merzila bi na sva Dilla vasha;
S'kojim udne Mladiche fatate,
Nevirnostjom Drugove varate.
Rad Ljubavi Adam Evu slushá,
Kad Jabuku zabranjenu kushá:
Csovicsanstvo po njoj zapalise.
U Nesrichu po tom uvalise.
Takva Slika bilá, cerno - Oka,
Dvi Privare nosi sverhu Boka:
S'jednom Virnost Zarucsniku vara;
Z'drugom oko Ljubovnika shara.
Ej! Neviro! nigdi te nebilo,
Pojili ti Mravi bludno Tilo!

G o s p o j a:

Nekini mi, Utvoro! Serdashca;
Razjidichesh Putiphara Starca:
Komu ako na opako kaxem,
Da si samnom grishit htio, slaxem;
Tad chesh Suxanj na uvike biti,
Il'chesh jadan Xivot izgubiti.
Putiphare! Putiphare! mili:
Skocsi, dojdi, pak odoli Sili!
Pusti Suxanj Xudinskoga Roda,
Necsistoga, viruj mi! Naroda;
Unishavshi Kradom u Sobicu
Privucse me lako na Loxnicu;

Ovdi

Ovdi Sillu hoti ucsiniti,
I necsisto samnom prigrishiti,
Kad odolit njemu mogla nisam,
Jer sam tebi virna, znadesh i sam,
Na Oruxje xensko skocsilasam,
Kano Vila gorko ciknulasam:
Za Plasht Suxnja Ja sam ufatila,
Dok bi Pomoch odkud podfatila;
Evog, Druxe! sad u Ruki mojoj:
On pobixe po Privari svojoj.

Putiphar:

Putipharko! da od Boga najdesh!
Indi takvog Roba ti imadesh?
Alli, valha! hochu ga pokarat.
Da mi neche Gospoju pohárat,
Nezafalni Suxnje! shto ucsini?
Zar te zato Ja u Dvore primi?
Ljubav virne Putipharke moje
Naplatichesh Csashom Smerti tvoje
Tavnicsaru! Negbe na njeg stavi;
U Tavnicu Priljubnog postavi.

Tavnicsar:

Jel moguche, o! nesritni Robu!
Da oskvernji Putipharke Sobu?
Tvoj Struk, Pogled, Razum, i Krotkocha;
Kaxu: u teb'nie takva zlocha.
Al'zapovid Putiphara moga
Jest sad Uzrok tuxnog Stanja tvoga.
I pak ti chesh pervi Suxanj biti,
Josh vladati sverh' Robová smiti:
Ti chesh njima Negbe otvorati;
Hranu, Pitje, svaki Dan davati,

Jo-

J o s i p :

Moderato Solo. 1.

O! Nestalnostovog Svita, KanoListakGori

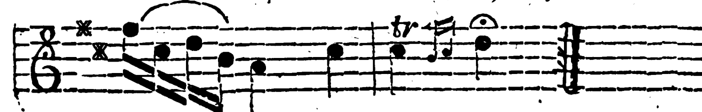
. - - ce! Prilicsnasi Struku

Cvita, i Vlaxnozti Rosice!

Sadse Srichom Zdruxujesh, Pakne-

sritno tugu jesh!

2.

Svita tavnog laxljivoga
Himbenost je to-perva :
Da Csovika pravednoga
Ogovorom namérva ;
Sve Grihote izmisli ,
Kad privalit namisli.

3.

Al' moj Boxe svega znanja!
U tebe se Ja uffam ;

Spo-

Spomenise moga Stanja,
U kom cvilech sad kukam:
Ti si Kripost sve Dike!
Ljubichu te na vike.

Kljucsar:

Nigda meni nebi takva Sanjka,
Bash tako mi Sunashca i Danka!
Shto no ovdi u Negbama vidi;
Slushaj, Druxe! kako Sanak slidi?
Vidiosam tu Csokot vineni,
Gdi se pruxa od Csuda pri meni;
Narastoshe na njem tri Lozice,
Pak Grozdi kô rumene Ruxiee.
U Ruki mi Csasha Pharauna
(Radi koje bishe jednocs Buna)
S'iztiskanim Grozdom napunise;
Zatim reko Kralju: der napise!
Shto che iz tog, Pobrò! meni biti?
Tolmacsenje rad bi razumiti.

Pekar:

Sanjka il'je Varka, illi nie?
Elle svaki svoje kazat smie.
Ma! i meni Prilika se vidi;
Hodi, Druxe! dok ti kaxem, sidi:
Tri Koshare imosam na Glavi,
Ozgor lipshu vidi Jà na Javi;
Gdi pekarski Kolacsichi bishe,
Kazachu ti sad Vidjenja vishe:
Skupishe se po Zraku Pticsice,
Spustishese Koshari nicsice;
Kolacsiche tokati pocseshe,
Svu Vishtinu pekarsku razneshe.

Kol'

Kol'ka mene Muka ovdi stexe?
Xalost Serdca Rics mi odsad vexe.
Nego, Pobro! eno Nastojnika;
Kazache nam :. kakvaje Prilika?

Skupa:

Zdravlje Suxnju Josi, i Poshtenje!
Jel odavna tebi ovdi Bdenje?
Ti Nastojnik jesi Tavnicsara;
Csini nam se, imash boxjeg Dara
Prikazanja sanena dokucsit,
I Iztinu od Varke razlucsit.
Sad si, Momese! csuo Sanjke nashe;
Shtol da veli Pridavanje vashe?
Ma! kaxi nam po Zakonu tvome:
Jer se Mislì nashe verlo lome.

Josip:

Mir i Zdravlje vami, Druzi. moji!
Znam, o csemu Stanje vashe stoji?
Od Naravi Sanjka jeste Varka,
Prem goneta od nje svaka Starka:
Alli Sanjka od Neba poslana,
Sverh'naravna bash kad shto nazvana,
Tolmacsenje od Boga imade;
To Pharaun i Ægypat znade.
Josh i nasha Pridavanja kaxu,
Da nebeske Sanjke bash nelaxu:
Tako Sanak Bog Adamu praví,
Kada Evu njem od Rebra spravì.
Moj mi Bábo od Abrama kaza,
Da se njemu u Snu Bog ukaza,
Obechanjà mloga ucsinivshi,
Pak izlazka Volju navistivshi.

A moj Cháko u Snu Nebo motri,
Skog Angjeli snilazishe po tri;
Kod Bethela u Snu Boga vidí,
Svom Kolinu Blagosov providi.
Indi kol'ku Bog mi Moch pridade,
Razumivshi vashe k'tom Navade;
Kazachu vam sve sad redom virno,
Da vam bude od sad Serdce mirno.
Nastojnicse sverh' Pekarà tuxni!
Ti si snio Sanak verlo ruxni:
Tri Koshare tri Dnì prilikuju,
Rok Xivljenja tvoga zlamenuju;
Zatim che te Pharaun obisit,
I kerstomce na Gredu uzvisit:
Gdi che Ptice po Zraku niziti,
Meso Tila tvog gerdno izisti;
Jer prid Kraljem tvoje Prigrishenje
Neche najti tebi Oprostjenje.
Tebe pako, Góso sverh' Kljucsarà!
Skoro cseka Sricha mlogog Dara:
Jer tri u Snu zelene Lozice
Prilikuju tri sritne Zorice,
Posli koji Serdce Pharauna
Zaxeliche Ægyptskoga Ruma;
Spomen csinech tvoje virne Sluxbe
Dozvache te brez ikakve Tuxbe,
Pak csesh Csashu njemu urukovat,
Pervom Sluxbom kod njeg ti drugovat:
Jer je tako, viruj! boxja Volja,
Das' odnimi od tebe Nevolja.
Al'te molim, Gospodaru krasni!
Kad na Sluxbe Stolac stupish jasni,
I za Rukom tebi svaka budu;
Kad josh Pokoj dadesh tvomu Trudu;
Spo-

Spomenise mene Suxnja mladog!
Virnog Sluge Putiphara starog :
Rios milostnu shushni Pharaunu,
Jér Ja mladjan u Tavnici strunu?
Kò Sirocse ovdi tugujuchi,
I sa Suxnjì gorko drugujuchi;
Radi Zloche mlade Putipharke,
Koja meni spravljà mloge Varke:
Jer Ja nektí nju grishno ljubiti,
Boga, Dushu, i Zakon gubiti.
En! Tavnicsar; izvershise Sanjka:
Tkos' oprosti? vesela mu Majka.

(a) Kod stari Aegyptcsana za Boga Krivo shtovan bí *Apis*, illi *Serapis*, i *Osyris*; kom Krivoboxci razlicsitim i smishnim Nacsinom Aldovanje csinishe: kako svidocsi Lucan. *Lib*. 9. *v*. 160. Taj Krivo-bog imo je Sli ku jednoga Vola, cernog Tila, a bilog Csela; bilim takojer Biljegom na Legji zlamenovan. Premda pako S. Pismo nespominja ovog *Apida*, niti se pravo gatati more: u koje Vrime njegovo, krivo-shtovanje nastade? Nishtmanje jurve od Starina u Aegyptu poznan biashe; po Izpisu Herodota. *Hist*. *Lib*. 2.

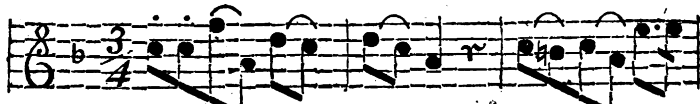
ULAZ

ULAZ SHESTI.

Pharaun spavajuch San csudnovat imade; koga, kad Mudraci aegyptianski iztolmacsiti nemogoshe, Josip iz Tavnice od Kljucsara Kralju uveden tolmacsi. Radi toga Namistnik Kraljevski postade; oxenise, Ægypat promotri, i u gladne Godine sa svom Vlastjom Hranu Puku razdiljuje.

Glas otajni:

Andante Solo. 1.

Naslonise vedra Kru na, Kralja Phara

u na; NaDamashke Podglavni ke,

BashKrajNilaKrasneRike: KojaTanim jasno

ki - ti, TanimVarosh glasovi - - ti.

2.

2.

Csudnovat je Sanak snio,
U Sanku je on vidio
Priobrazé mlogostruke,
I Vidjenjà svake Ruke:
Koja boxje Providjenje
Shalje sverhu grishne zemlje.

3.

Deder, Kralju! digni mise;
Nie Varka, csini mise:
Tà Vidjenja tankovita
Zlamenja su strahovita!
Ni Mudraci Dvora tvoga,
Osim Jose, znadu toga.

Pharao:

Nek je Slava Volu cerno-bogu!
S'takvom Sanjkom ubog biti mogu;
Istina je, Ja sam Kralj zemaljski;
Kog celiva i Dushmanin stranjski:
Al'zashto me tako misli bune?
Zashto Serdce moje Sanjkom trune?
Hej! Delie, i Csuvari moji!
Neka svaki sad kod mene stoji:
Jer sam, znajte! strashno nochas snio,
U Sanjki sam Priobraz motrio.

Dvorani:

Na Zapovid jakog Pharauna
Evo! virni sad Dvoranà Kruna
Tebe, Kralju! ponizno celiva,
Tvoje Sanjke dostojno poshtiva:

Obi-

Obicsajom Ægyptskoga Puka,
Gdi no gata svakog desna Ruka;
Dok ju pruxi, i Dlanom promotri
Pukotine, csarajuchi motri.
Moguchne su tvom Pristolju Misli!
Jedali se tkogod njim domisli?

Pharao:

Po Ægyptu pustite Telare,
Obechajuch svakom svoje Dare;
Nek mi zovu primudre Khartime, (a)
Gataoci; pravo jest jim Ime.
Da, pohite s'Knjixicam svojima.
Pak gataju Sanjkama mojima.
Tkomi Sanjke mudro iztolmacsi,
On Namistnik biche moj naj'jacsi.
Scinim, da mog Ægypta Mudraci
Vishtii su u tom, nego Thraci!

Mudraci:

Zdrav nam bio, Moguchnosti Kralju!
Svi bogovi tebi Pozdrav shalju;
Mismo dicsnog Ægypta Khartimi,
Pod Krilo nas tvoje sada primi:
Ako xelish ti Mudrinu csuti?
Nash Prigovor slushaj, pak zashuti!
Ako Sanjke prikazane znadesh?
Sve Tolmacse ovdi nas imadesh.
U Khaldei Knjige ucsilismo;
Sve Narode s'njima nadishlismo.

Pharao:

Zaklinjam vas Volom krivo-bogom!
Misli moje razmisite Slogom:

Dva

Dva sam Sanka snio glasovita,
Zlamenja se vide strahovita.
Csinimise, bià pokraj Nila,
Kud me Sanjka moja jest zanila;
Ja na Riku z'Briga Ocsi pusti,
Ucsinise na njoj Talas gusti:
Tu izajde sedam lipi Kravà
Podebeli; Istinaje prava!
Spustishe se na pashne Ritove,
Da griskaju Kite rakitove.
Za njim slidi sedam 'loshi Kravà;
Njushilesu, gdie dobra Trava?
Na debele terkom udarishe,
Sve do jedne Zubim razpravishe:
Al'se na njim nepoznade nishta,
Da su ono Doba jile ishta.
Radi Csuda Ja se od Sna prenu;
Kerv Xilicà na skoro uvenu.
Elle! opet mene San pritexe,
Jer na drugu Stranu sanen lexé.
Opet mise csini Sanak sniti,
Pak u Polju medju Xitom biti:
Sternich dade po sedam Klasova
Krupni; niel Shala to gotova?
Drugi Sternich kraj Kukolja bishe,
Na kom sedam Klasova se nishe;
Al'Xestina verlo nji opali,
I pokrupne druge s'njima svali.
Sad Knjixice, Mudri! procsatite,
Sanjke moje pravo tolmacsite:
Illi Sricha, il' Nesricha bila?
To je nochas moja Pamet snila,

Mu-

Mudraci:

Svitla Kruno, da od Boga najdesh!
Valah! sve nas u Rukù imadesh:
Takve Sanjke josh na Svitu nebí,
Kojano se nochas zgodi tebi.
Po hiljadu Sanjkì tolmacsismo,
Alli takve joshter csuli nismo.
Priduboke Chitabe shtilismo,
Niti shtogod takvog nach moglismo.
Nemoremo dakle nishta kazàt;
Csini nam se, Bog che to ukazat.

Kljucsar:

Vladaocse! Zapovid si dao,
Koj' bi Sanjku tolmacsiti znao;
Da se tvomu Pristolju on javi:
Evo Suxanj! Gataoc bash pravi.
Koji prie dvi Godine Danà
Dva Vidjenjà, samom Bogu znana,
Redom meni, i Pekaru kaza;
Ispunise zatim sva Prikaza.
Poklonise, Joso! Kralju jasnom:
Iztolmacsi Sanak Riecsjom glasnom.

J o s i p:

Priponizni Naklon tebi csinim;
Od mene si csuo? Kralju! scinim.
Shto od Suxnja, vedra Kruno! pitash?
Kad Mudrace oko tebe imash.
Ma! ni one nisam Ja Mudrine,
Da primirim boxanske Dubljine:
Nego Bog che tebi po men' kazat,
I vidjenjà tvoja sad izkazat.

Pha-

Pharauna San je jedan bio,
U kom dvi jest Prikaze vidio:
Perva svoje Tolmacsenje ima,
Pak od druge Potverdjenje prima.
Sedam Kravà lipi podebeli,
I k'tom sedam Klasova veseli;
Prilikuju sedam Lità plodni,
Bash tolikò Godinicà rodni:
Sedam Kravà tanki pomershavi,
I Klasova toliko tupavi;
Zlamenuju sedam Godin' Danà,
S'kojima che pofalliti Hrana.
Ovaj Izhod tvog Vidjenja biche,
Viruj: Kralju! bash takomi Sriche!
Jer nastache sedam Godin' plodni
Po Ægyptu, svaki Usiv rodni:
Zatim sedam Godinà neplodni
Biche Puku rad Glada nezgodnì;
Tad Ægypat tol'koche oborit,
Dache Gladom primloge umorit.
Bash kroz sedam gladni Godinicà
Rodnì Lità nestache Pshenica.
Drugi Sanak vidjen od Klasova
Kaxe: da je Prilika gotova;
Kojachese skoro ispuniti
Plod Ægyptom, pak Glad rashiriti.
Nego, Kralju! ti sad zapovidi,
I pametnog Csovika providi:
Kog Ægyptu hochesh pripostavit,
Namistnicsku njemu Vlast ostavit?
Neka peti Dio svakog Roda
Zaostavlja sedmo-litnog Pleda;
Nastojnici Xitarke nek pune,
Da u Puku nebi bilo Bune;

 Kad

Kad nevòljni posli Glad napade:
Podloxikom nek se Hrana `dade.
Vedra Kruno! to ti Viche dajem,
Tvom Pristolju na Sluxbi ostajem!

Pharao:
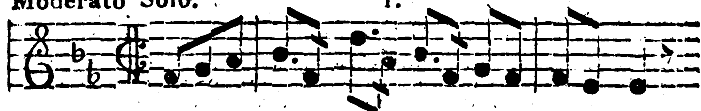
Sad, Dvorani! i Mudraci! csuste,
Ostale vam Knjige vashe puste;
Mudrost pravu, tanku, nedokucsnu,
Koja kaza nami Dobu tuxnu
Od dojducheg po Ægyptu glada,
Kojino che nastat iz nenada.
Kaxite mi, virne Sluge moje!
Izrecite svaki Viche svoje:
Imamol mi takvoga Csovika,
U kom ima boxjeg znanja Slika?
Kó je ovaj Mladich Suxanj pravi,
Kom Istinu Bog njegov objavi?
Bre! tako mi moga Velicsanstva!
Vridan si ti, Joso! Dostojanstva;
Jer tebi je boxje Viche znano:
Indi tvoje Znanje nie prazno.
Ti chesh biti sverhu Kuche moje,
Od koje se svi Narodi boje;
Svi che visit o Usti tvojima,
Koliko ji u Kraljestvu ima:
Mojimchu te Pristoljem nadvisit,
A sve druge prid tobom ponizit.
Evo! Persten s'moje Ruke skidam,
Da ti s'njime Namistnicstvo pridam;
Josh Nakerstjem tebe zaodivam,
Jer Uffanje od sad u teb'imam:
Da chesh ti sav Ægypat spasiti,
Ime che ti T z a p h n a t-p a n a k h biti; (b)

Do-
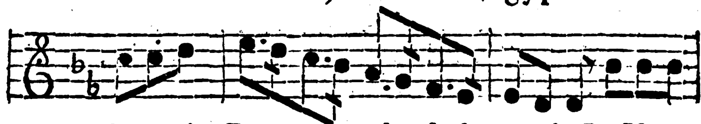
Dokucsitelj to jest svì Otajstvà,
I Posidnik mlogoga Poznanstva.
Nà Vrat mechem zlatne Ogerlice,
Da u gladne kadgod Godinice
K'tebi znadu radi Hrane dochi;
U tom Poslu isti Dvor mimoohi.
Sad chesh sisti u Kosh Kolà moji,
Ichesh Gradom kako Tanim stoji;
Nek prid tobom Telar vicse: A b r e k h,(c)
Sav Puk za njim neka ide u Terk;
Da poznade, kogache celivat?
Namistnika Kraljevskog poshtivat.

Telar:
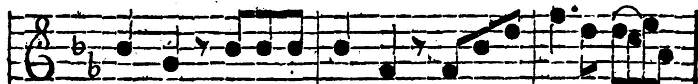
Moderato Solo. 1.

NutPoslushajte krasni Ægyptcsani!

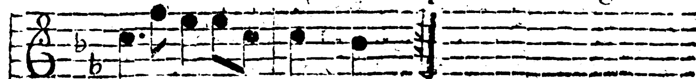
Danasje Danak vami oda b r a n i; JerNami

stnika Nami stnika Kraljevskog i ma

te Jo si - pa mudrog Jo -

s i p a mudrog.

2.

On je dokazo Sanak Kralju jakom;
Pak Pharaunu, i Dvoranu svakom
Vidio se vridan po svemu Ægyptu
Poshtenja takvog.

3.

Kralj indi hoche, da ga svi shtujete!
Kada vi jake Trublje Glas csujete:
Jerche Ægypat za sedam Godina
Od Glada branit.

Dvorani:

Mloga Fala Volu krivo-bogu!
Od kog Suxnji Milost primit mogu.
Pharaunu Slava jakom Kralju!
Kom bogovi takve Ljude shalju.
Dika tebi, mladi Tzaphnat-panakh!
Cseterdeset hiljad' xivi Danàk.
Alli, Kralju! vedra Kruno nasha!
Namistniku tvom josh falli Snasha:
En! Aseneth lipog Strúka Diva;
Zakonito Josu nek uxiva.

Aseneth:

Svitli Kralju! i csestni Dvorani!
Bash Ja danas radostna podrani,
Csuvshi Viche Pharauna Kralja:
Da se meni udat danas valja.
Alli Ja sam joshter Diva csista
Iz zvanoga Heliopol Mista;
Putiphara Sveshtenika Cherca,
Koji sluxi krivo-boga Cselca. (d)

Csistom

Csistom Josi, Ja se zarucsujem:
To ti, Dragi! sada porucsujem.

Josip:

Kad je takva moga Boga Volja;
To je, Ljubo! Sricha nam najbolja.
Rukujem ti indi Ja Desnicu;
Takni, Kralju! Shipkom tu Divicu:
Za Zlamenje Drugovanja nasheg,
Po Pripisu Obicsaja vasheg.
Israela starog Bog prijaki,
Nek udili Blagosov nam svaki!
Idem s'Ljubom Ægypat obichi:
Sveg Kraljestva nastojachu Srichi.

Podloxnici:

Csest i Slvava tebi, jasna Kruno!
Celivamo tebe mi podpuno;
Al' poslushaj Vapaj Podloxnikà:
Takva Tuga nebí josh od Vika,
Kakva posli sedam Godin' Danà
Sad nastade. Gdie, Kraju! Hrana?
Sav Ægypat zbog Glada zanimi;
Od Kraljestva to Zlo ti odnimi!
Jer chemo se tuxni mi rasuti;
Kuche, Marvu, Srebro, sve prosuti.

Pharao:

Ma! tako mi svitle moje Krune!
Neche u tom vami biti Bune.
Svi pojdite Namistniku Josi,
Kojino se po Ægyptu vozi:
Shto vam recse, brixno ucsinite;
Shto vam dade, zafalno primite.

On

On Xitarkom sveg Ægypta vlada,
I providja, da nebude Glada.
Hranu vami zadovoljno dache:
Inostrancem za Jaspru prodache.

(a) Ova Rics *Khartime* uzeta jest iz Xudinskoga חַרְטֻמִּים *Chartiimmim.* Naucsni Symmakho po tom razumie. Magoi, *Vishtce*, iz Gercskoga ἀπὸ τοῦ μεγεθας; Latinsko S. Pismo naziva: Conjectores, *Gataoce.* Gen. c. 41. v. 8.—(b) *Tzaphnat-panakh* takojer dolazi iz Xudinskoga: צָפְנַת פַּעְנֵחַ *Tzahnat-paneakh.* S. Jerolim (Quaest. Hebr.) naziva *Otajstvà Iznashaoca*, kaiogod Arap i Khaldeo shtiu; a Latinsko Pismo ima: Salvatorem Mundi, *Spasitelja Svita.* — (c) אַבְרֵךְ *Abrekh*, shto che pravo rechi? Tolmacsitelji S. Pisma neslaxuse. Ucsni Xudic pishu, da zlamenuje: Patrem tenerum, *Oca tankovitoga*; u Latinskom S. Pismu sa S. Jerolimom tolmacsise: Adgeniculatio, *Poklicanje.* Gen c. 41. v. 4.—(d) *Cselac* jest isti Krivo-bog *Apis*; okolo kog Aegyptcsani sto Cselâ zlatni pometashe. Vid. Daniel. Huet. Demonstr. Evang. pag. 109.

ULAZ

ULAS SEDMI.

U Vrime Glada Bratja Josipova dojdoshe u Ægypat po Hranu; gdi od Josipa svakojako primljeni biaù. I pak s' Hranom i s' Novci Kuchi odpravljeni, a Simeon u Tavnici zaderxan, bishe. Poslì dvi Godine opet doshavshi z'Benjaminom u Ægypat, csudnovatim Dogadjajom po srebernoj Csashi u Spoznanje Josipa dojdoshe: koji proplakavshi, lipo nji Kuchi odpravi.

Aseneth:

Andante Solo. 1.

Svase Narav razigra - - v a,

Kad zapocsme Ljubav pra va;

Al'je Ljubav mucsno Dillo! Je - re svakomnie

millo.

2.

Kaxi Vole bilo-roxe!
I ti Lado krivi-boxe! (a)
Zashto Momku, i Junaku
Ljubav kadshto csini Varku?

3.

Ej! Plamenu ognjeviti!
Hochel dugo tako biti?
Da Ja s'tobom Bojak biem:
To Josipu kazat smiem.

Telar:

Ja sam Telar, Namistnicse slavni!
Dosho, da ti javim Poso glavni:
Na Dvoru su Inostranci mlogi,
Radi Glada tuxni kò ubogi.
Oni xele tebi se priklonit,
Od Istoka Darove poklonit;
Dajim Hranu za gotovo dadesh,
Verlo mole: ako Boga znadesh?
Na Rics tvoju Jachu ji dovesti;
Pitaj: Shto che? sadchu ji uvesti.

Josip:

Odkuda ste? oshtro-vidni Ljudi!
Podbocseni, bash kanda ste ludi?
Kakvi Narod vas je porodio?
Csini mise, Ja bi pogodio:
Daste tajni Izvidjivci poshli;
Da Ægypat promotrite, doshli?
Jerbo Pogled, Govor, Druxtvo vashe,
Meni zbilja pravi Uzrok dashe

Verlo

Verlo sumnjit sverh' Dolazka vasheg;
Uvode ste vi Ægypta nasheg?

Bratja:

Mloxna Kripost tebi, Vladaocse!
I Ægypta krasnog pravi Ocse!
Neserdise na ponizne Sluge;
Jer prishlismo k'tebi bask od Tuge
Iz dalekog Hebrona, rad Hrane:
Viruj! nechesh u nam nachi Mane.
A da pravo znadesb, odkuda smo?
Sav Ægypat zna Khananci da smo,
Amo nas je sad Glad pritirao,
Inostrance k'tebi dotirao.

Josip:

Il'Puntari vasheg Doma jeste?
Il' Imanje Iskernjeg oteste?
Il'ste bili Uboice Roda?
Da vam Zemlja bash nedade Ploda.
Il'ste amo u Ægypat doshli,
Slabost Grada izviditi poshli?
Zaklinjam vas Zdravljem Pharauna!
Da nedojde kroz vas kakva Buna?
Odlazite iz Ægypta slavnog
Do vashega csak Hebrona gladnog.

Bratja:

Gospodaru! tebe zaklinjamo:
Bash pravedni Psovku mi primamo!
Nepotvoraj nas za Izvidljivce,
Il' pogerdne kakvegod Smutljivce!
Mi smo Sinci jednog starog Oca,
Bash tako nam moguchnoga Tvorca!

Jer

Jer dvanaest nas na Broju bishe,
Jedan Doma; nit nas ima vishe:
Jednog nésta prie dvaest Godin'.
Nek viruje dragi nam Gospodin.

Josip:

To je indi, shto sam Ja rekao,
Kad je rad vas Telar doterkao:
U Istinu da ste Izvidljivci,
Pharaunske Krune gerdni Krivci.
Zatto hochu danas razviditi,
U Tavnicu redom vas hittiti;
Dok spoznadem Istinitost vashu,
Donle chete piti gorku Csashu:
Jer tako mi Pharaunskog Zdravlja!
Vash mi Zlotvor mlogu Brigu spravlja.

Ruben:

Nuto, Bratjo! tuxna vasha Zloba
Jest sad ona bash nesritna Globa,
Koja sve nas u Tugjini tishti;
To su gorki Serdca moga Prishti!
Nerekol Ja vami? neludite,
Niti mladom Josi naudite!
Kerv pravednu, eto! Bog sad traxi,
Kad Ægypat proti nami draxi.
Vraxji jednocs Dogovori vashi, (b)
Uzrok dashe ovoj gorkoj Csashi.

Bratja:

Moj Brajene! pravo ti nam recse,
To nas sada bash na Serdcu pecse:
Jer zgrishismo sverhu mladog Bratca,
Uvridivshi dragog Bábu Starca.

Nas
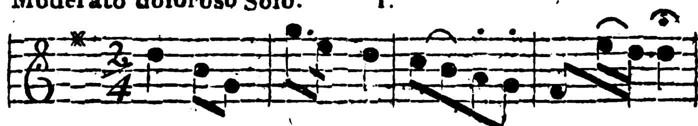
Nas' je Dite onda sve molilo,
Serdcemu je bilo obolilo
Sverh'zlochudnog nasheg Dillovanja;
Radi koga eto Pedepsanja!
Da znademo po aegyptski csarat, (c)
Nebi mogo ovaj nas pokarat.

Josip:

Ja se Boga velikoga bojim,
Zato prastjam i Dushmanom mojim:
U Tavnici tri Dnì proveliste,
Jér Ægyptu Nesrichu xeliste.
I pak Shimun u Tavnici biche,
Kako sudi sve kraljevsko Viche;
Dok se mladi nedovede Bratac,
Kog zaderxa Doma Otao Starac.
Ti Telaru! s'Hranom nji odpravi,
Svakom svoje Novce natrag spravi.
A kad oni opet amo dojdu,
Po Ægyptu Hranu traxit pojdu;
Ti nji mirno u Dvore uvedi,
Do mog Stanka sve redom povedi:
Pak Uxinu lipu njima spravi,
Jer che biti moji Gosti pravì.
Do Dorucska idem Ja prospati;
Mlogobo mi danas Serdce patí.

S i m e o n:

Moderato doloroso Solo. 1.

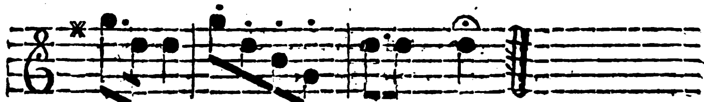
Ah! Grihu! Utvoro Zlotvoro zlotvoro,

Hochelte vech nestatskoro? U b o i c o

bratinske Sriche! Potebise Ljubav smicse!

Utvoro! Zlotvoro! Zlotvoro!

2.

Bratinska Zlochudnost, Zlotvoro!
Uzrok jest, shto sam pòtvoro
Na Josicu pravednog Brata:
Idi, Grihu! s'moga Vrata;
Utvoro! Zlotvoro!

3.

Te Konopce vezne, Zlotvoro!
Uzet sam rad tebe moro;
Jer sam Brata gerdno zlobio
Sina od Oca odbio:
Ah! grishna Zlotvoro!

Bratja:

Bratja:

Molimo te, ó! Telaru! slushaj;
Nashu Virnost pod puno izkushaj!
Ovdi bismo prie dvi Godine,
Pak smotrismo strashne mi Novine:
Kad na Putu Kese razvezasmo,
Bishe Novci, koje vami dasmo.
Ove dakle opet smo donili,
A na novo Jaspre s'tim ponili;
Jer drugi put nestade nam Hrane:
Ti nenajdi samo kakve Mane!

Telar:

Nebojtese, dragi Inostranci!
Jer su u tom Bogovi vam Jamci.
Mir vam budi od vashega Boga!
Nemojtese bunit radi toga:
Ja sam Novce podpuno primio,
Nitisamse rad tog pobrinio.
Nego sidech Noge operite,
Prikazanja Dare razberite;
Jer che te vi ovdi uxinati,
Namistnika Lice uxivati.

Josip:

Milost boxja vami, stranjski Ljudi!
Sada niste vi priklanske Chudi?
Jeli joshter xiv, zdrav, Otac stari?
Za Shimuna Suxnja jel da mari?
Jeli ovo vash mladjani Bratac?
Koga tol'ko ljubi Otac Starac.
Bog ti dao Kripost, Sinko mili!
Tko che Serdca odoliti Silli? . .

Svi sidite sada uxinati,
Jer bo xelim svakom Csetvert dati.
Ti, Telaru! Xita jim napuni,
S'izdatima Novci Kese spuní;
Da je dobra Hrana ti pofali,
Moju Csashu mladjem bash uvali:
Da vidimo Shalu od Istoka,
Znam bo, biche od nji sutra skoka.

Bratja:

Mloxna tebi, Gospodine! Slava;
Jer si Otac, Istina je prava,
Svì Ubogì, Stranskì, i Sirotà:
Danas nam se ukaza Dobrota.
Z'Dopustjenjem! mi se vech dilimo,
Povratit se k'Ocu bash sillimo.
Nek je tebi sveserdna Zafalnost!
Ugodnoga Zdravlja prava Stalnost.
Namistnicse! mirne nas odpusti,
I brez Kara otich nam dopusti.

Josip:

Hej! Telaru! skocsi sad na Noge;
Vrati natrag Khanance uboge:
Pak ji pitaj za moju Csashicu,
Iz koje sam pio Ja Bashicu?
Naperkosi njima Ogovorom,
Uplashi ji s'kradljivim Potvorom.
Csashabo je Knjiga mog Gatanja,
Reci njima: da su u njoj Znanja,
Indi amo k'meni nji privedi;
Pak pridamuom od toga besedi!

Telar:

Telar:

O! Hebronci! o! Hebronci! stan'te,
Taki s'Mulà vashi vi ustan'te!
Vrátitese u bile Dvorove;
Csutichete strashne sad Glasove.
Zlo za Dobro zashtop ovratiste?
Svem Ægyptu Poshtenje skratiste?
Jer srebernu Csashu ukraliste,
Brezobrazno s' vami odneliste:
Moj Gospodar iznje piuch gata.
Ma! sve chu vas sada priko Vrata!

Bratja:

Zashto tako, o! Telaru! veljsh?
I Nesrichu svima nami xelish:
Tu Grihotu nebi mí s'csinili,
Makar nigda Kruha nevidili.
Jer ako smo prie dvi Godine
Povratili Novce, Gospodine!
Kako bi mi sada shto ukrali,
Kad smo natrag josh Nashasto dali?
Csashu traxi! i kod koga najdesh;
Il'che umert, il'bit Suxanj: znadesh.

Josip:

Kog Belaja, Ljudi! ucsiniste? (d)
Kada mlogu Ljubav vi primiste.
Nisam li Ja dva put vas darivo?
U csemu je vami krivo bilo?
Nisam li Ja s'vami uxinao?
Inostrancem Serdce otvarao.
Sad Kesice redom raztresite,
Vriche vashe amo donesite:

Pak

Pak kod kogse moja Csasha nagje,
Suxanj bude; jer je Krivac Kragje.

Juda:

Ah! shtachemo rechi sad nevoljni?
Svi smo tvoji Suxnji bash povoljni!
Zlochu nashu Bog je iznashao.
Ta! zashto sam amo Ja doshao?
Al'te grozno molim, Gospodaru!
Poslushaj me bar za Ljubav staru:
Ti si pervi pored Pharauna,
I mudrii sverhu svì Khartumà;
Pitosi nas radi Oca, Brata?
Koga Otac verlo ima rada.
Mi rekosmo: ostao je Doma,
Na Zapovid tvoju doche odma.
Kad smo indi prie dvi Godine
Mi donili Ocu te Novine:
Da mladjani Bratac pochi mora,
Jerche biti opet nam Potvora.
Na to stari Otac odgovori:
Nek mi nikto od tog negovori;
Jer je Dite Shtap Starosti moje,
Sad Jedincse Rakhel Majke svoje:
Koja jednocs dvoje Dice rodi,
Al' rad pervog mene Tuga zgodi.
Jer rekoste Zvirga je zaklala,
Nitmiga je dosad Sricha dala:
Ako pako drugog odvedete,
U Ægypat s'vami povedete;
Na Putu se more shtogod zgodit,
Mladog Sinka Nesricha pogodit.
Kud sam onda Ja xalostan pristo,
Kad bi, tuxan! brez Diesice osto?

Sta-

Starost moju dovest chete u Grob;
Ako Dite ostane mi, kò Rob.
Tako nam je reko Bábo stari;
Ako nie, izili me Mravi!
Uslishi me zato, Namistnicse!
Jer Svist moja proti meni vicse:
Ako k'Ocu brez Brata pojdemo,
Praznom Xeljom Doma mi dojdemo;
Zanimiche Starost nasheg Oca,
Bash tako mi jedínoga Tvorca!
Jachu dakle tebi Sluga biti,
Ako chesh me? u Tavnicu hitti
Misto Brata Benjamina moga;
To molim te, za dragoga Boga!
Neka Dite z'Bratjom Doma ide,
Da ga Ocsi starog Oca víde.
Jer nemogu k'Starcu brez njeg ichi,
Bash ako chesh mene sad posichi:
Niti smiem ruxni Svidok biti
Gorke Smerti, kojuche on piti.

Josip:

Izajdite, Ægyptcsani! na Dvor;
Jere s'njima imam Ja Razgovor.
Ah! Rodjaci! stegnut se nemogu:
Znatel mene? molim vas po Bogu!
Ja sam Josip! vash mladjani Bratac;
Indi xiv je Otac Jakob Starac?
Pristupite k'meni, Bratjo moja!
Neplashite vi Serdashcà svoja:
Jasam Josip! Bratac vash rodjeni.
U Ægypat kano Rob vodjeni.

Bratja:

Josip? Shto li recse? ah! Nebesa!
Kakva bi to bila sad Csudesa?
Ma! tako ti Dushe, Vladaocse!
Shto ti sada govoriti pocse?
Ti Rodjakom nazivash se nashim
Morebiti Obicsajom vashim ?
Il' po Csarki Ægypta mudroga
Nasheg Uma pricsinjash ludoga ?
Ako si ti Josip, kog prodasmo?
Jao nami! Xivot nash odasmo.

Josip:

Neludite, dragog Jake Sinci!
Mog Prodanja niste vi vech Krivci;
Jer je boxja tako Volja bila,
Mene na prid amo poslat htila:
Da vam Xitak po meni providi,
Jer Godine gladne on prividi.
Zato csini mene Poglavarom,
Sveg Ægypta drugim Gospodarom,
Da vas kadgod potribne obljubim,
Pak sad redom garlech své poljubim:
Dragi Ruben! pervorodni Brate!
Neboli me nishta Serdce na te;
Jer od Smerti ti mene izbavi,
U suv Bunar, da me metnu: javi.
Juda! starji Brate Kervi moje!
Poznano je meni Serdce tvoje;
Jer si reko: da me bar prodadu
Prie, nego umert meni dadu.
Ti Shimune! po Starini trechi!
Od svì jesi imo Grih najvechi:

Jer

Jer si mogo obranit me lako;
I zato si vezan bio jako.
Zabulone! nek znash, Holost tvoja
Onda bishe sva Nesricha moja;
Jer ti mene ludo Dite nazva,
Josh Smutljiva vashe Sloge prozva.
Issakhare! tebi bishe xao,
Shto sam vashe ruxne Grihe znao;
Zato si me gerdno pozlobio,
Prid svom Bratjom krivo oglobio.
Levi! tvoje Serdce nenavidno
U Dothaju biá sasma vidno:
Kad no Bratji proti meni reese;
Rad Aljine mojè svim prirecse.
Ej! moj Danu! zdrav mi Bajo bio!
Premda si me ruxno ubit htio;
Nazvao si mene Lieumirea,
Gerdne Smerti nasho si me Krivca.
Ha! Nephtali! reko si me ubit
Prie, nego kano Brata ljubit?
Taj Grih, Bajo! nek ti Bog oprosti;
Po tomsam ti reko sada dosti.
Ti si, Aser! Nacsine smislio,
Kakvom bi me Smertjom razdilio?
Vidish! kako Bog Pravednost brani?
Tebe gladnog po meni nahrani.
A ti, Gadu! biá ruxne Chudì,
Kad prid Bratjom govorech zaludi:
Da bi igro sverhu me e mertvog!
Alaj si ti, Braco! Serdca tverdog.
Hej! Benjamin! moj si Bratac pravi,
Nashu Majku sada jidu Mravi:
Utajit se rad tebe nemogo;
Dragi Bacha! Bog te nash pomogo.

 Indi,

Indi, mila Bratjo! neka znate,
Da josh xivog Josu vi imate;
Koji sada redom vas celivá,
Od Radosti Suzice prolivá.
Pohitite odsad k'Ocu starom,
Pozdravljajuch njega mojim Darom:
Kaxite mu Slavu moje Vlasti,
Po Ægyptu podpune Oblasti.
Rechichete: Ja mu zapovidam,
Bash kako vam sada pripovidam,
Neka pride amo u Ægypat,
Jachu njemu Milosti prosipat.
Pribivache u bogatom Gessen,
Gdi no dva put Litom biva Jesen;
Pored mene uxivache Slatkost
On, Unuci, Sinci: to je Radost!
Nek se odsad sa svim vech prinese:
Csopor, Jarme, Marvu, sve donese.
Ah! molim vas, Boga vam i Dushe!
Ucsinite; kako Ushi csushe:
Usta moja vami govorishe,
Svi vidite! Shtochu rechi vishe?

Bratja:

Dragi Boxe! na svemu ti Fala;
Jer Desnica tvoja to je dala,
Da pravednog Josicu obrani,
I brezgrishnog od Smerti sarani.
Eja! indi zdrav nam bio, Brate!
Mi neznasmo, viruj! nigda za te.
Oprosti nam sve Krivice nashe,
Kojim Uzrok zle Poxude dashe.
Josip! Josip! nash si pravi Bratac;
Kog od Rakhel rodi Jakob Starac.

Pha-

Pharao:

Drago mie, Namistnicse mili!
Kad Bogovi jesu tako htìli;
Da Nesricha tvoja búde Sricha,
Radi mudrog tvoga, Joso! Vicha.
Zapovidí: nek Rodbina dojde,
S'Ocem amo, i s'Imanjem pojde.
Bratji na Put Hranu, Gunjce, podaj;
Benjaminu trista Groshà podaj!
Tol'ko Ocu Skerletom poslachesh;
Magaricà deset na Put dachesh.

(a) *Lado* bí Krívi Bog kod starog Naroda Illyricskog; kako Urezi kamenitì pokazuju. *Apud Aventin. Annal. lib.* 2. Ovo Ime i Dan-danas kod Illyrà u Priricsju spominjase; premda nerazumiu, shto che to rechi *Lado?* od kog Cseljad u Vrime Xetve, i Dica u Polju pripivaju. *Vid. Bedekovich. Nat. Sol. D. Hier. p.* 238. —(b) Kod starinskog Puka Illyricskog (koji u svom Krivoboxtvu Planine i Potoke shtovashe, po Ricsi: Βωγαίωνον, *Bog je-ono*; od koje pishe Strabo, *Geogr. lib.* 7. *pag.* 298.) jedan iz med manjì pakleni Bogova nazvan bí *Vrag*: kano ti u Moesii gornjoj (danashnjoj Servii) istim Imenom Potok, u Dunavo stermo uticuch, jest bio narodno prozvan: kog Herodot (*Hist. lib.* 4.) Βρόγγον, a Strabo Βάργος (misto Βράγος, L. c.) pishu. —(c) Ova Rics: *Csarati* (Charka) dolazi od starinskoga narodnog Krivo-boga *Charta*; osobito kod stari Panjará Savski poznatoga. *Vid. Inscript. Lapid. Neviodun.* — (d) Illyrci danashnji csesto u Govoru zacsudnom spoménu *Belaja*, koji u Starini bi nazvvan *Bel-bog*, il'*Bedo*; po Ukazu Helmolda. *Chron. Slav lib.* 1. *c* 83. U Vrime pako Rimskog Vladanja kod Dálmatinacà, Istrianacà, Kranjacà, i Panjarà ozvase *Belen*; kako ga Kapitolin u Izpisu Maximina Cesara. (*In Maximin. duob. c.* 22) i Tertulian (*Apologet. c.* 24.) kod recsenog Naroda ovim istim Imenom spominjaju. — Premda sva ova Starinu Govorenja Illyricskog tverdo pokazuju: nishtmanje opchinska Xelja jest, da se ove Krivo-boxke Ricsì u danashnjem Kerstjanskom Narodu Illyricskóm sa svim izkorenu.

ULAZ

ULAZ OSMI.

Starac Jakob kod Kuche s'Priloxnicam verlo se brine za Sinove, osobito za Benjamina. Medjutim Sinovi iz Ægypta doshavshi donesoshe mu vesele Glasè od nashastog Brata Josipa, i niegove po Ægyptu Slave Jakob nekti odma virovati, dok nevidi Ljude, Marvu, i Novce na Poputinu poslane: zatim dokoncsa sa svim u Ægypat prichi.

Glas otajni:

Andante Solo. 1.

Mo̊guchnasu boxja — Dilla! Komje svaka
Kripost mi - la; Kripost — mlogog
Uzterpljenja Cilj jest boxjeg Pro vidje nja,
Sverh'Csovika umer lo - ga.

2.

2.

Hej! Jakobe! csestni Starcse!
Jér ti dosad Serdce placse
Za gizdavim Sinkom Josom?
Kog nariko jesi grozom,
Skorochésh ga Okom vidit.

3.

Tako znadè Bog moguchi
iz Nesriche svakog vuchi,
Koji tverdo uffa u njeg;
Buduch nishta nie brez njeg
U Okrugu silnog Svita.

Jakob:

Nemir, Briga, Bolest Serdca moga
Suzni Vapaj dixe csak do Boga.
Terpiosam mlogo u Mladosti;
Elle! vishe terpim u Starosti.
Jerbo kadkad bishe Nemoch Tila,
Komu Lik bí mloga Trava mila;
Al'je ovo Serdca Nemoch ruxna,
Koja dugo csini mene tuxna.
Virujte mi, Priloxnice moje!
Neka svaka kusha Serdce svojè.

Priloxnice:

Istina je, Starcse! shto govorish!
Jer se Serdcem tvojim mlogo borish?
Radi ovì gladni Godinicà
Mloga, znamo, Briga tebe smica.
Sad brez Krushca i Smoka ostasmo,
A Ægyptu tol'ke Novce dasmo
Bash za Hranu, prie dvi Godine;
To je tebi znano, Gospodine!

Ta-

Tamo opet Sinci ctidoshe,
Mlogu Jaspru sobom odnesoshe.

Jakob:

Boxe jaki! daj mi Usterpljenje,
Kada slusham takvo Govorenje
Od neznanī i neumnì Xenà;
Kom je od nji Svist kad pomoxena?
Budalaste, da vam recsem, Xenè!
Josh neznate, jér mi Serdce vene?
Pravo Ljudi kaxu: Xena nezna
Shto je Briga? jer je samo prazna,
Da se kitit i ugojit more;
A nemari Serdca Ogovore.

Priloxnica perva:

Sad se sitjam, jér te Briga mori?
S'kojom ljutit pravè nas ukori:
Sinove si u Ægypat poslo;
Tuxish sada, shtosi brez nji osto.
Al'mi viruj, Bog i Dusha Starcse!
Zalud u tom Serdce tvoje placse;
Jer che oni opet Doma dochi:
Ta Nevolja tebe che mimochi.
Ev'! Unuci pokraj tebe side,
Igrajuch se svi govore: Dide!

Jakob:

Nebudali, luda Sluxbenico!
Od Milosti kadkad Priloxnico!
Jesil tuxnog igda me vidila?
Odkad ovdi jesi osidila;
Za Sinovma da sam Xalost imo?
Illi kakvu Tugu k'Serdcu primo?

Prem-

Premda prie dvi Godine Danà
(Jer nam onda, kô sad, falli Hrana.)
U Ægypat s'Novci odlazishe,
Na daleko, kò sad, polazishe?

Priloxnica druga:

Ta, Boga ti! shuti slatka Drúgo!
Jer na Serdcu Jake lexi drugo:
Dvaest trecha vech je Godinica, (a)
Odkad Xalost Serdce njemu smica
Za Josipom dragim Sinom svojim,
Sinom svojim a Pastorcsem mojim.
Je li tako, Israelu stari!
Da taj Spomen Starost tvoju kvari?
Jer si reko: dachesh za njim plakat
Csak do Groba; kaxi! nemoj lagat.

Jakob:

Jezik za Zub! zashto tvoja Slabost
Serdcu momu uzrokuje Xalost?
Dalli, mislish, neznam shto govorim?
Il' sam duxan dati Svist otvorim?
To je dosta: shto Ja sada kukam;
Od Xalosti pleskajuchi Rukam.
Vech od Jose ni Glasa, ni Traga;
Kog pokriva davno Zemlja draga.
Al' brez Sina shto chu Benjamina?
Akog' otme Ægyptska Stervina.

Priloxnice:

Neljutise zato, Gospodine!
Kazachemo tebi mi Novine:
Po Zakletvi Jude Sína tvoga,
I Govoru Rubena xivoga,

Tvoj

Tvoj Benjamin zaostati neche.
Nikto piva: eto tebi Sreche!
Neidu li iz Ægypta Sinci?
Na Glavi jim od Masline Vinci.
Slushaj Starcse, da od Boga najdesh!
Hebronska je Pisma; neka znadesh.

Jakob:

Nebil Bog do, moje Sluxbenice!
Da je to Glas Jakobove Dice.
Elle! more iz tog Dobra biti;
Jer Glas csujem s'vami osobiti:
Sloxan, vesel, sladak, i ugodan,
Bash kandá je Svatovom podoban.
Hej! Sinovi! akoste na Broju?
Nosite li svaki Vrichu svoju?
Pripivajte! da vas Bábo csuje;
Kom odavna Serdashce tuguje.

Sinovi:

Moderato Tutti. 1.

Onda Xalo-lost, nie - - - xa
lost, Kada sine Serdcu Ra - - dost; U
Tihochi i Krotkochi vese le- -
chi Cso vi ka. 2.

2.

Veselise, dragi Jako!
Jer si steko Dobro svako:
U Ægyptu Joso xivi
Sveg Kraljestva Namisnik.

3.

Zapivajmo indi. Ocse!
Kad nam Sricha svanut pocse;
Zapivajmo, poigrajmo:
Hop! ohe ho! opsa ho!

Govore:

Iz Ægypta, Ocse! mi stigosmo,
Jer se rano, viruj! svi digosmo:
Volarica Zvizda sverh' nas bishe,
A Vlashichi istom skocsit htishe;
Kad se na Put sloxno mi sprayismo,
Rad Novinà krasnì podranismo:
Viruj, Starcse! tvoj Sin Joso xivi,
Kog Prodanja mi smo bili krivi;
U Ægyptu za Kraljem je pervi,
Bash Josica Bratac nashe Kervi.

Jakob:

Shto je vami, zar ste poludili?
Il'ste gdigod tuxni zabludili?
Kakva vam je Igra u Pameti?
Nechel ta Stvar shtogod Zla doneti?
Drugi Ljudi kada z'Puta dojdu,
Rad Umora opocsivat pojdu:
A vami je do obisnog Uma;
Csinimi se, piliste vi Ruma?

illi

Illi jakog aegyptskoga Pitja?
Da se Josip vam prid Ocsi svitja.

Sinovi:

Ta! Bog s'tobom, dragi Ocse Jako!
Josh se Misljom bunish svakojako?
Zadajemo tverdu Viru tebi,
U Govoru nashem Sperdnje nebí!
Bratac Joso sada gospodari,
Svemu Svitu, i nam, blagodari
U Ægyptu, gdie Varosh Tanim.
Poznajese Govorenjem samim:
S'kojim, recse, da te pozdravimo;
U Ægypat k'njemu odpravimo.

Jakob:

Jel bash tako? dragi moji Sinci!
Vi'ste indi toga Dilla Krivci?
Jer se moje pobunishe Misli,
Kad odavna u Xalosti smisli
Na uvike Dite oplakati;
Nescinechi, da znate lagati:
Govorechi, da je Joso mertav,
Njegov Kudmen pokazujuch kervav.
Sad virujem, da je Sincsich tamo;
Koji Darè takve posla amo.

Benjamin:

Dragi Babo! kad sam u Dvor dosho,
Kroz Trímove lipe Ja sam prosho.
Lipo nas je Telar docsekao,
Slatke Riesi, Uxinicu dao.
Kad Namistnik Kraljev med nas dojde,
Onda svima Serdce jecsat pojde:

Al'

Al'kad pita radi Zdravlja tvoga,
Radi mene, i Imena moga;
Smotriosam na njegovom Licu,
Ochutjenje da ima na Serdcu.

Jakob:

Benjamine! polubljeni Sine!
Indi Joso bash za tobom giné?
Kamo Sriche? da sad Isaak xivi!
On bi Josu zagerlio p e r v i. (b)
Alli, moji Sinci! meni kax'te,
Govorechi skupa, sad nelax'te:
Kakose je Joso ocsitovo?
Kakol dojde tamo nagotovo?
Kudlise je donle pritipao?
Tkomul tu je Milost prosipao?

Sinovi:

Dvaest i tri ima Godinice,
Od kad nesta nashega Josice;
Od nas prodan u Ægyat dicsni,
Komu nebí ú Mudrini slicsni;
Tamo umnó razlagajuch Sanjke,
Izkazujuch Kralju sve brez Varke;
Namistnicstvo po Ægyptu primi,
Da od Puka húdni Glad odnimi.
Sad se pako nami ocsitova:
Eto, Ocse! Veselja gotova.

Jakob:

Shto vam indi recse dragi Bratac?
Niel bio proti vami Parac?
Kakvi Zakon Joso tamo shtuje?
Jel da Boga mog Oca poshtuje?

Shto

Shto Pharaun sverhu toga recse?
Kad Namìstnik vas Rodbinu stecse.
Darove nam Joso podvojacsi;
Virovanja to je Uzrok jacsi.
Sine Ruben! odgovori Ocu:
Da zafalim na tom Bogu Tvorcu.

Ruben:

Nas Brat Joso redom sve celiva;
Pita za te, a Suze proliva:
Govorechi s'Pharaunom veli:
Da sa svima tamo dojdesh; xeli.
On Otacà Zakon josh poshtuje,
Isaakovog pravog Boga shtuje.
Asenethu lipu Drúgu ima.
Indi Joso zapovidí svima:
Da se, Ocse! na Put podignemo,
U Ægypat s'tobom svi stignemo.

Jakob:

Dakle Sinci, i Unuci moji!
Nek pripravan od sad svaki stoji
Na Put dalek, do Ægypta dicsnog;
To nalazim iz Govora slicsnog.
Dok josh mallo Ja na Svitu xivim,
Idem k'Josi: da ga prie vidim,
Nego umrem u mojoj Starosti;
Da zagerlim njega po Kriposti.
Sve Shatore ovdi porushite;
Moj Dohodak Josi porucsite.

Sinovi:

Z'Bogom! indi, Hebrom Zemljo jasna!
Rad Abrama, Ixe, Smerti glasna:

Bash

Bash pedeset i tri Godinice
Ti bí Stanak Jakobove Dice.
Z'Bogom! ostaj, lipi Arbe Gradu!
U pol Mambre; za te Oci znadu:
Kojino su boxjim Providjenjem
Obstajali u teb' s' Pokolenjem.
Mlogol puta kroz tebe projdosmo;
Z'Bogom! dakle; jer mi vech odosmo.

(a) Josip u Aegyptn do Dohodka Jakobovog *dvadeset i tri* Godine provede; jer od shestnaest Godinà bí prodan (*Gen. c.* 37. v. 2.) a trideset Godinà brojí, kad Pharaunu San tolmacsi (*Gen. c.* 41. *v.* 46.) zatím posli sedam Godinà plodní i dvi neplodne, navershi trideset i devet Godinà (*Gen. c.* 45. *v.* 11.) kad dojde Jakob sa svim u Aegypat.—(b) S. Pismo svidocsi (*Gen. c.* 35. *v.* 28.) da Isaak sveg Xivota navershi sto osamdeset Godinà: indi posli Prodanja Josipovog josh *trinaest* Godinà prixiví. Jerbo Tolmacsitelji S. Pisma pokazuju, da je Isaak sto trideset i sedam Godina brojio kad je Sin Jakob otisho u Mesopotamiu (*Gen. c.* 28. *v.* 5.) gdi kod Tasta Labana cseternaest Godiná potroshi, i Josipa od Rakhele porodi. (*Gen c.* 30. *v.* 27.) Buduch pako, da je Josip od shestnaest Godiná Madiancem prokan bio (*Gen. c* 37 *v.* 2..) Onda Isaak nie vishe imo od sto shestdeset i sedam Godiná: indi posli Prodanja Josipovog josh *trinaest* Godiná morajuse Isaakovom Xivotu primetnuti, da izajde Broj od sto osamdeset Godiná; kog Xivljenju Isaakovom S. Pismo pripisuje.

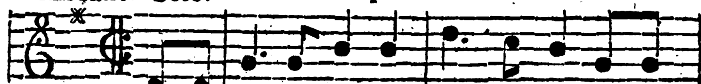
ULAZ

ULAZ DEVETI.

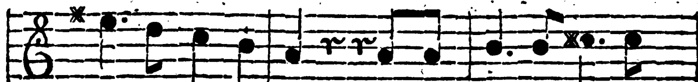
Josip prid Oca Jakoba u Ægypat sa' svim Imanjem dolazechega izhodi, s'njim se po slatkoljubkom Razgovoru celiva, i s'Pharaunovim Dopustjenjem njemu za Pribivanje Zemlju Gessen daje. Zatim bolestnog Oca pohodi; koji Sinovom straxnji Blagosov udili, Josipa rad Ukopa zakle, tad u stocseterdeset i sedmoj Godini svog Xivota priminu.

Josip:

Andante Solo.

Vese - lise Zemljo! kraasnog Roda

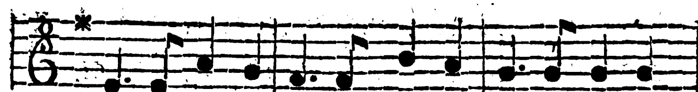

Xe - - ljo! Sverhu novog Go - -

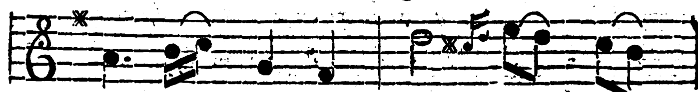

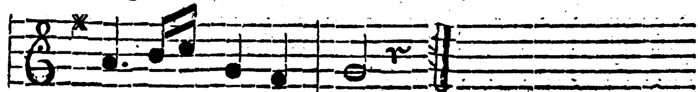
- sta bash Ja koba pro - sta; On'je

Otac

2.

Indi, Otac! pojdi,
Berxe, Xeljo! dojdi:
Da te Okom vidim;
Jer se Ja nestidim
Starost ljubit sad,
Pak umerti tad.
Lipo chu celivat,
Suzice prolivat
Sverhu dragog Jake;
Osim Varke svake.

Jūda:

Pozdrav, Joso! tebi od Jakoba
Oca nasheg, nosim u to Doba;
On vech Gessen Megju dokucsuje,
Pak ovako tebi porucsuje,

H Idi,

Idi, Juda! ti Poklisar budi,
Dragog Josu Sinka mog probudi.
Dokaxi mu, da se Starac kreche,
I s'Imanjem na Putove meche;
Na Granici xelim ga viditi,
U Gessenu s'njim se poljubiti.

Jakob:

Svemoguchi Boxe! tebi Fala,
Kad je Milost tvoja meni dala;
Sad zenicu Oka moga vidit,
I u Miru kraj Serdashca sidit:
Dvaest i tri Godine projdoshe,
Odkad Bratja Bratca prodadoshe.
Alli, nuto! Sincsicha Josice;
Moje Dite, tako mi Dushice!
Kermeljivim zaziram ocsima:
Serdcemi se mladiti pocsima.
Aj me! Joso' izgubljeni Sine;
Progovori! da mi Xalost mine.
Jer danashnji, Dusho! nash Sastanak
Sveg Xivota glasovit je Danak:
Danas brojím sto, i triest Lità,
Odkada se Ja po Svitu skitá;
Al'mi nigdi Serdce Mir nenajde,
Viruj Sinko! lagat shto je Fajde?
Shto no danas Dusha mi uxiva,
Kad sverh'Persà tvoji sad pribiva.
Odkada se na Svit Ja porodi,
U Tegobi Dneve sve provodi.
Jer Blagosov od Oca Isaaka
Priskerbi mi bash Rebekke Varka;
Zato mene Esav Brat progoní,
Kadshto Csete proti meni goní.

Kod

Kod Labana Tasta, znash! biosam,
Al' Privaru od njeg terpiosam:
Cseternaest Godin' sluxiosam,
I to texko Rakhel dobiosam.
Josh s'Angjelom jesam se borio,
U Jakosti csudno nadgonio;
Onda dobí Israela Ime, (a)
Gdi se ljudski Ja poderxa s'njime,
Phanuel se Misto to prozvashe (b)
Kad Nebesa Blagosov men' dashe.
Radi Dine jednocs Cheri moje,
Koja zgubi Divicsanstvo svoje
Po Sikhimcu, Sinu Hemorovu,
Podniosam Serdca Bolest novu.
Rad Ubojstva tajnog Sikhimcsanà,
Glasnog Salem pravedni Gradjanà;
Kad Sinovi moji nji pobishe:
Kol'ka Xalost, Smutnja, onda bishe?
U Ephratu tuxi Serdce moje,
Radi drage Rakhel Majke tvoje;
Jer kad rodi Brata Benjamina,
Za Porodom drugi Xivot minjá:
Kod Bethlema njusam zakopao,
I Suzama grozno oplakao.
U Hebronu istom se nastaní,
Kad mi mirni osvanushe Dani:
Al'te Bratja tvoja pozlobishe,
Radost Serdca moga oglobishe.
Jer sam gorko za tobom plakao,
Kad rekoshe: da te Zmaj zaklao.
Elle vicsnjeg Boga Providjenje,
Negledajuch nashe Uvridjenje,
Obechanja svoja spunit hoti,
Oprastjajuch bratinskoj Grihoti;

Miloserdno s'tobom on uredi,
Meni tebe vidit josh odredi.
Jer shto si tu z'Bratjom pocsinio,
Njim po Pritnji kushajuch csinio ;
Prorocsanski to si promotrio,
Odlucsenje boxje sad odkrio:
Da se kruni Pravednost, Csistocha,
Uzterpljivost, Vira, i Krotkocha;
Koje sjajne prilipe Kripostì
Razlioje po teb' Duh Milosti.
Zdrav mi dakle, moj Josipe! bio;
Znashbo, Sniko! da si meni mio :
Prigni doli ljubko Lice tvoje,
Da zagerli tebe Serdce moje.
Ljubichu te, grozne Suze ronech;
Sva-znajucheg Boga odsad molech:
Da mi dade tu jedinu Milost,
U kojoj je svemogucha Kripost ;
Da u tvojim Rukàm Ja izdanem!
Kad na Svitu xivit vech pristanem.
Jer povoljno sada umret xelim,
Viruj meni! Istinu ti velim;
Shto Ja tebe, xeljna Dusho! vidí,
Bashtinika meni Bog providi :
Koji zakon Israelske Kuche
Po Ægyptu krasnom podignuche.
Joso! Kruno sve Starosti moje!
Joshse tebe Bratja tvoja boje:
Zato, Sine! ako mene ljubish?
Sad molim te! da ji neizgubish;
Jer Osveta nie teb' pristojna,
Koja samom Bogu jest dostojna.
Tvoje Cselo, Sinko! Ja celivam,
I ocsinskom Rukom blagosivam.

Jo-

Josip:

Radost Dushe izkazat nemogu;
Ta! xivish li, Oese! josh po Bogu?
Starost tvoja men'je uvik vridna:
Moja Bratja nek su od sad mirna.
Uxivachesh, Bábo! Zemlju samnom;
Pojdi z'Bratjom k'Pharaunu zamnom.
Kad upita: kakvogaste Stanja?
Il'Vishtine? kogli ste Imanja?
Vi recite: Sluge smo Pastiri;
Molimo te! Pashnjak nam izmiri.

Pharao:

Ti si Otac Namistnika moga?
Vridni Starcse! za miloga Boga
Kol'ko Godin' imash? kaxi pravo;
Moj Putnicse! doshosi mi zdravo.
To su, jeli? svi Sinovi tvoji?
Imate li gdigod Stanak koji?
Kaxite mi: kakvogaste Stanja?
Il'Vishtine? kogli ste Imanja?
Jer za Vridnost moga Namistnika
Biche vami po Ægyptu Dika.

Jakob:

Jasam Otac svakog ovog Sina,
Od Rubena bash do Benjamina.
Sto i triest Godin' vech putujem;
Al'josh Starost tol'ku nerukujem,
Kol'ku moji Oci navershishe:
Kad na Svitu kò Putnici bishe.

Viruj,

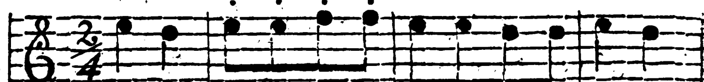
Viruj, Kralju! Sluge smo Pastiri ;
Molimo te! Pashnjak nam izmiri :
Ovcsari smo mi, i Govedari;
Tvoja Kruna nek nam gospodari.

Pharao:

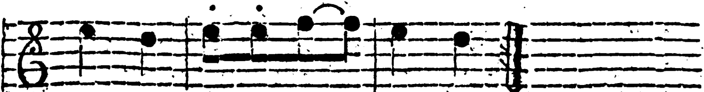
Mili Joso, Namistnicse virni!
Rodjaci su tvoji, vidim, mirni?
Sav Ægypat u Ruki je tvojoj;
Ti sad prigni Sluxbu Volji mojoj:
Pak jim Gessen Zemlju za Stan podaj,
Josh k'otomu dobre Pashe dodaj;
Kô Pastiri tamo neka idu,
S'Ægytcsanim mishat se nesmidu.
Z'Bogom, Starcse! Ægypat uxivaj:
Joso! Brigu mog Kraljestva imaj.

Bratja:

Moderato Tutti. 1.

2.

2.

Boxje Providjenje mudro
  Lipo redí s'nama:
Kad u gladno Lito drugo
  Hranu daje nama.

3.

Tebi dakle, Boxe! Slava
  Radi Sriche nashe;
Zashto Milost tvoja prava
  Taj Dar Slugam dashe.

Benjamin:

Neznam, Bratjo! shto je? kako lie?
Elle Lice Oca Znojak lie;
A' kadaste u Skupu piváli,
Pozor na njeg niste vi imali:
Kako strasno jecsi na Loxnici?
Bash kanda je u smertnoj Groznici,
Koja dosta za Smert jedna biche;
Ucsinimo zato sada Viche:
Ruben nek ga pita: Shto je? Ocse!
Da sumorno tako jecsat pocse?

Ruben:

Zdrav mi, Ocse! alli kaxi pravo:
Je sil dobro na Loxnici spavo?
Sedamnaest Lità zdravsi bio;
Shto si sada u Snu kazat htio?

Kad

Kad si jeoso, Licem se znojio:
Ni si li nam smertno obolio?
Nemoj, Bábo! za miloga Boga!
Umert nam brez Blagosova tvoga.
Jachu sazvat svukoliku Bratju;
Radi Jose Judú bash poslachu.

Juda:

Joso! Joso! mili Brate! hodi,
I Sinove tvoje amo vodi.
Jerbo Starca smertna Bolest stexe;
Sva mu Udà Slabost, Nemoch, vexe.
Bratjasu se, eno! vech skupila,
Skoromu je Dusha zanimila.
Sad u Sobu k'njemu ti poteci:
Daj Blagosov nama, Ocse! reci.
Gatam, shtoche s'tvoj'ma Sinci biti?
Hochel da ji prid Smert obljubiti?

Jakob:

Dragi moji Sinci, Kruno moja!
Sad che meni biti Smertjom Boja:
S'vami, Dico! straxnji put besidim,
Premda Ocsim mojim vas nevidim.
Ti Manasses i Ephraim! hodi;
Obadvoj'cu, Joso! k'meni vodi.
Pokraj Dide na Izbor sidite,
Da Blagosov Jakoba primite:
Ostavljam vam od Bashtine Dio;
Jer vash Otac men'je vazda mio.

Jo-

Josip:

Dragi Otac! vidim, da me ljubish,
Za Unuci tvoj'ma Serdce gubish;
Alli, Bâbo! toje nepristalo,
Dite mladje prid starjeg je stalo:
Jer Manasses starji je moj Sinak,
(Tako scini od Esava Isaak.)
A Ephraim mladji je od Brata,
Koji z'desno sidi tvoga Vrata.
Na livu sam indi onog metno,
Da Manassu desnom bude sretno.

Jakob:

Znam Ja, Sinko Joso! shto sad csinim?
Jer u Duhu od nji drugo scinim.
Manassesa metnosi pram Desnoj?
Al'j' Ephraim zgodan Vlasti csestnoj.
Zato Ruke krixech blagosivam,
Svechu njiù Boga mog zazivam:
Po Nakerstju Ephraim je deshnjak,
Pram Manassu livom biche prednjak.
Moj Blagosov po njim tebi dajem;
Amorrhea otet Plin pridajem.

Bratja:

Jao! nami sad, rodjeni Ocse!
Kad ti zbilja umirati pocse:
Komu chesh nas, Babo! ostaviti?
Tugje Zemlje Naselce spraviti?
Ægyptcsani s'nam se neche mishat,
Hochemo li, od nji morat bixat?
Alli,

Alli, Ocse! prie neg Duh pustish,
Csini: da nam Blagosov dopustish;
Jer brez njega nami nema Stanka,
Bash tako nam smertnog tvoga Danka!

Jakob:

Prikleknite, dragi moji Sinci!
Premda kadshto biste meni Krivci.
Slushajte me Smertjom vojtujucheg,
Ah! molim vas za Boga moguchega:
Da dojduchâ Dici mojoj kaxem;
Shto che s'vami biti? bash nelaxem.
Kriv si meni, *Ruben* pervorodni!
Zashto z'Balom scsini Grih nezgodni?
Biche manja, znaj! Bashtina tvoja;
Jer si bio *perva Xalost* moja. (c)
Shimun! *Levi*! od Ubojstva Ljudi,
Zlocha vasha Sikhimesaniom hudí:
U Kolinu nedam vami Dila;
Prokleta vam bila vasha Silla.
Faliche te, *Juda*! Bratja tvoja,
Po teb' doche Zvizda od Pokoja;
Bichesh Vodja Puka Israelskog,
Dok nevidi Messiu nebeskog.
Zabulon che ukraj Vode biti,
Brigom morskim Narode odbiti:
Galieche mloge on imati,
Do Sidona Robu odpravljati.
Issakhara Pokolenje jako
Biche vridno bash za Dillosvako;
U Krotkochi provodiche Stanje,
Kò Magarac snashache Imanje.
Dan sudiche Narod Ísraelski,
Al'che biti Um u njemu Xenski;

Na

Na Big mloge Kano Zmia diche,
I lukavo po Zasidi stiche.
Gad oruxan vojevache prid njim,
Al' u Boju zaostache za njim;
Jer Junacstvo vitezkog Borenja.
Uzrok biche njeg' vog Izkorenja.
Aser hoche Zemlju posidovat,
Medju svima Xitom napridovat:
Masnog Kruha z' Dicom blagovache,
Josh i Kralju za Razkoshje dache.
Nut! *Nephtali* kano Jelin mladi,
Sad bojazljiv lipe Ricsi sadi;
On u Strahu Dushmaneche gonit,
Vratjajuch se slatku Pismu donit.
Moj *Benjamin* bash kò Kurjak gladni
Nasernuche, kano Gost nenadni:
Jutromche se Lovinom nahranit,
A Vecserom Dobitak saranit.
Tebe pako, dragi moj Josica!
Blago siva moja sad Desniea:
Mog Isaaka Oca Bog moguchi
Tvoj Pomochnik nek je svemoguchi.
Alli, sine mili! tebe molim,
I straxuji put prid tobom se klonim:
Zaklinjam te Bogom svemoguchim!
Kad se tavnim Svitom Ja odlucsim;
U Ægyptu nezakapaj mene,
Neg u Ephron, za kim Serdce vene:
Kog Abrahàm od Hethea kupi;
Didu, Báku, tamo u Grob skupí.
Zato, Joso! Bok moj takni Rukom,
Zakunise sad prid ovim Pukom:
Dachesh straxnju Bábe Volju spunit,
Meni dati med Ocima trunit?

Jo-

Josip:

Ah! ljubezni, i medeni Ocse!
Jér ti mene zaklinjati pocse?
Rad Ukopa, i Ephronskog Groba,
Smutjujuch se bash u smertno Doba?
Ma! tako mi Vire, i Poshtenja!
Ispunichu tvoja sva Hotenja.
Zaklinjamse, Ocse! Bogom xivim,
I Suuasheem sverh' Oblaka sivim:
U Ephron chu tebe mertvog vozit;
Sverhu Oca Suze moje grozit.

(a) Ovo Jakoba s' Angjelom Borenje (*Gen. c.* 32. *v.* 22.) bí priko Potoka *Jabok*, koji iz Planine Galaadske izticse, i u Jordan uticse. Shto pako ona Rics: יִשְׂרָאֵל *Israel* pravo zlamenuje? Tolmacsitelji S. Pisma neslaxuse S. Jerolim veli, (*Quaest. Hebr.*) da zlamenuje: Principem eum Deo, *Uzvelicsanoga z'Bogom;* shto se i po Xudinskom Shtivenju prilicsno vidi.— (b) *Phanuel* zlamenuje *Vidjenje Boga.* U Starini niki mislilisu, da koji Boga vidi, umert mora kano se u S. Pismu shtie od Manue; (*Judic. c.* 13. *v.* 22.) Zato protivnim Nacsinom Jakob s'Angjelom borechise, recse: *Phanuel*, (*Gen. c* 32. *v.* 30.) to jest: *I pak xiv ostado, premda Boga vidi.*—(c) Latinsko S. Pismo (*Gen. c.* 49. *v.* 3.) uvadja Jakoba Rubenu govorocheg: Principium doloris mei, *Pocsetak Xalosti moje.* Alli Xudinska Rics: אוֹן *On*, nezlamenuje uvik Xalost, nego *Snagu Poroda;* zato i Sedamdeset Tolmacsiteljá u Gereskom metnushe: ἀρχὴ τεκνων μου, *Pocsetak Sinovà moji.* Premda se i po Latinskom Pismu ad Xalosti, kanoti od *Teshkoche Poroda*, dobro tolmacsiti more.

ULAZ
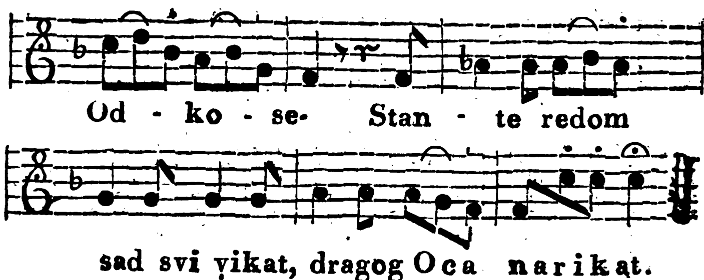
ULAZ DESETI.

Sinovi mertvog Oca Jakoba naricsu, pak z' Dopustjenjem Pharaunovim Ukop spravljaju. Zatim Bratja Josipa bojechise za ucsinjenoga jednocs Griha Oprostjenje mole: koje Josip pravo tishi, i Nauk izverstnog Xivljenja daje; tad navershivshi sveg Xivota sto i deset Godinà, mirno priminu.

Bratja:

Moderato Solo. 1.

Ah — — — pri gor - ka
Uspo - me - na Puste Smerti
dvó - kose, — — — — Ne-
stalo - jojvech Ime - n a Kada spravlja
Od-

2. *Josip:*

Xarko Sunce pomercsalo
U srid jasnì zvizdicà!
Danas nam se jest smracsalo;
Jer se kloni Danica.
Skupa: Stan'te redom sad svi vikat,
Dragog Oca narikat!

3. *Ruben:*

Men' oprosti, Otac dragi!
Rodogerdnog rad Griha:
Nazlabajuch mojoi Snagi,
S'tobem umert xelim Ja.
Skupa: Stan'te redom sad svi vikat,
Dragog Oca narikat!

4. *Simeon:*

Sikhimcsanà Ubianje
Mene sad opominja;
Dajuch Serdcu mom na znanje,
Da Smert s'Kosom sve minja.
Skupa: Stan'te redom sad svi vikat,
Dragog Oca narikat!

5. *Le-*

5. *Levi:*

Xivot Svita prava Slika
Csovicsanske Nesriche
Jest! utvorna Smert Prilika,
Kad po Svitu priliche.
Skupa: Stan'te redom sad svi vikat,
Dragog Oca narikat!

6. *Juda:*

Ajme! mene nevoljnoga
Na Okrugu zemaljskom!
Shtochu Ja brez Oca moga
S' Nestalnostjom izvanskom?
Skupa: Stan'te redom sad svi vikat,
Dragog Oca narikat!

7. *Zabulon:*

Ah! moj Starcse vech umerli!
Sverhu tebe bolujem:
Ostavljash nam Dio verli:
Al' sa Serdcem vojtujem.
Skupa: Stante redom sad svi vikat,
Dragog Oca narikat!

8. *Issakhar:*

Nut! kakoje potavnilo
Svitlo Lice Jakoba?
Rumenilo prominilo!
To Smert s'esini hudoba.
Skupa: Stan'te redom sad svi vikat,
Dragog Oca narikat!

9. *Dan:*

Bile Ruke Oca Jake,
Stalne Noge Putnika;
Postalesu sve nejake:
Slabe Terske Prilika.
Skupa: { Stan'te redom sad svi vikat,
Dragog Oca narikat.

10. *Gad:*

Vedro Cselo, lipí Ocsí
Mlogovidne Zenice,
Ma! Smert strashna sve ukocsi;
Sushech, kó Kap Rosice.
Skupa: { Stan'te redom sad svi vikat,
Dragog Oca narikat!

11. *Aser:*

Komu, Ocse! nas ostavljash
Tugje Zemlje Sinove?
kad se u Grob mertav spravljash
Sverhu Njive Didove.
Skupa: { Stan'te redom sad svi vikat,
Dragog Oca narikat!

12. *Nephtali:*

Z' Bogom Otac ljubeznivi!
Ti chesh vidit Isaaka
U Ephronskoj staroj Njivi;
Gdi je Tmina zemaljska.
Skupa: { Stan'te redom sad svi vikat,
Dragog Oca narikat!

13. Benjamin:

Idesh, Babo! ti u Tmine,
Odkupljenje csekajuch;
Dok Nesricha svitu mine:
U Messiu uffajuch.
Skupa: { Indi pojdi u vichnji Stan!
Dok osvane sritni Dan.

Josip:

Vedra Kruno, Kralju Pharaunu!
Oprosti nam, shto imamo Bunu;
Jere, evo! umer Otac stari,
Rad koga me Briga mlogo kvari:
Kad na Smerti zaklet hoti mene,
Xelech trunut pokraj Lie Xene;
Da u Ephron njega Zakopamo,
I med Oce stare ukopamo.
Obechosam na moje Poshtenje:
S'tvojom Voljom spunichu Hotenje?

Pharao:

Xao mi e sverhu mertvog Jake!
Jer imade on Kriposti svake.
Elle Jozo, virni Namistnicse!
Znash, do Neba da Zakletva viese?
Da se derxi Vira obechana,
Premda xivi jedan Dio Dana.
U Ephronu ti zakopaj Starca;
Da nenajdesh sudnu Svist za Parca.
Svi Dvorani neka Ukop prate:
Sad Nosila po shest neka late!

Aseneth:

Eto! shto je csovik bash úmerli?
Premda bishe vazda u svem verli?
Ipak gorkoj smerti podloxise,
I z'drugima u Grob on sloxise.
Sedamna est Litá, dragi Jako!
Proveosi s' nami; svakojako
Dogadjaje stare povedajuch:
Pravo xivit nami Nauk dajuch.
Plachni Ukop dobro nazivase
Abel Mitzraim Ime prizivase.

Josip:

Ah! shto chemo? to je boxja Volja,
Da se zgodi meni ta Nevolja;
S'Kojom gubim dragog Oca moga.
Jndi zato odsad molim Boga:
Da me Darom svojim on pokripi;
Tebe, Ljubo u Dobroti kripi.
Da mi joshter csini Bratju mirnu,
Pharaunu i men' po sve virnu.
Sadse oni dobro nastanishe:
Xelji mojoj Ja netraxim vishe.

Benjamin:

Bratjo draga! Bábu zakopasmo,
Straxnju Duxnost kŏ sinovi dasmo.

U tugjoj smo, znajte! mi Zemljici;
A u kakvoj bismo Nevoljici?
Kad rad Hrane amo dohodismo,
Nit pogledat u Josicu smismo.
Istina je, mene Joso ljubi;
Al'da od vas Serdce neizgubi:
Zato sloxno k'njemu mi pridimo,
Ljubav prama nami izvidimo.

Bratja:

Namistnicse, i rodjeni Brate!
Nasha Dica sve pitaju za te:
Jeli Striko joshter dobre Volje?
Da, u zó Csas! neda nam Nevolje
Posli smerti dragog Dida Jake?
Promisljajuch Grihe svakojake.
Zashtosi nas u Ægypat zvao?
Oce, Dicu, Unuke dozvao?
Illi da ji serdcsano obljubish?
Il' brez Starca da nas sve pogubish?

Josip:

Bratjo! Mir vam, i Diesici vashoj
Jer Ja xelim svoj Rodbini nashoj
Z' dobrim Xitkom vazda ugoditi;
Sritne Dneve s' njima provoditi.
Zashto indi ludo vi sumnjite?
Josh xalostno Serdce mi bunite?

Alli znajte, starog Jake Sinci!
Ako odsad budete csem krivci:
Po Pravici hochu vas suditi,
Kô i druge grishne pogubiti.

Ruben, i Juda:

Alli pravo kaxi, Brate Joso!
Jerbo sharen vidi namse Poso:
Hocheshli se Zloche ti spomenut?
Il' Zlochudnost Kadgod ukorenut?
Radi Griha pokraj Dothaima,
Kadno od nas Zlo za Dobro prima?
Joshter radi Griha z' Balom gerdnog
Koga Otac nazva rodogerdnog.
Al' promisli Slabost csovicsansku!
Ruxnog Svita Napast k'tom izvansku.

Simeon, i Levi:

Nespominjaj, Joso! Zlochu nashu,
Nit Gorcsine novu pruxaj Csashu:
Kod Salema tuxni shto csinismo?
Kadno Dinu osvetit hotismo;
Ubiajuch Ljude Sikhirucsane,
Premda nike neimashe Mane..
Dosta nas je Otac pokarao,
Kad nam Dila z' Bratjom nie dao.
Uffamose u Dobrotu tvoju,
Ostavichesh Bratju u Pokoju?

Za-

Zabulon, i Issakhar:

Pravo, dok si joshter Dite bio,
Verstobojnu Aljinu dobio;
Motriosi nashe ruxne Grihe,
Koje Csovik nit pomislit smie:
Od Pogleda tvoga bixalismo,
Premda boxje Oko spoznalismo,
Koje Svitlost od Mraka rastavlja.
I potanko Dilla sva raspravlja,
Zaboravi, Joso! te Pogerde;
Bog je Jamac tvoje Vire tverde.

Dan, i Gad:

Brate, Bog i Dusha! Krivi bismo,
Kad pravednog tebe ubit htismo,
U Dothaim hranu donosecheg,
Groznim Suzam redom nas prosecheg.
Sve to spravi bratinska Odurnost,
K' otom nasha dangubna Sumornost;
S' Kojom tebe lako pozlobismo,
S' Ogovorom Kripost oglobismo.
Alli, Joso! nesitjajse toga;
Molimo te, za miloga Boga!

Aser, i Nephtali:

Ako budesh gledo na Grihotu,
Ucsinjenog Dilla na Sramotu;
U Ocsi nam, Brate! sada kaxi:
Mislishli se ti osvetit Laxi?

Israelu

Israelu koju porucsismo,
I opako onda po ludismo;
Kada tebe zlobno mi prodasmo,
Po Rubenu Ocu Lax kazasmo.
Oprosti nam ovo Uvridjenje!
Takvo bishe Boga Providjenje.

Josip:

Iskazaste uprav, Bratjo moja!
Sad Misljenja 'redom svaki svoja.
Ah! shto chini grishna svist Csovika?
Kad na Dushi sudi ga do Vika.
Takvu Kain Svist prid Bogom stecse:
Zarsam Csuvar Brata? kada recse.
Tako indi od vas sada sudim;
Govorenja vasha verlo kudim:
Jer Svist csista chini Misli mirne,
Vasha pako pravi vas nemirne.

Bratja:

Ma! Iglomsi, Bajo! nas zgodio,
Kadsi grishnu sad Svist pogodio;
Al' Ispovid Griha vlastitoga
Oprostjenje ima i kod Boga.
Zato tebi tiho kazujemo,
Jer od mladjeg Brata mi csujemo:
Kako Otao prid Smert teb' porucsi?
Da nam prostish! Pozdravu izruchi.

I mi

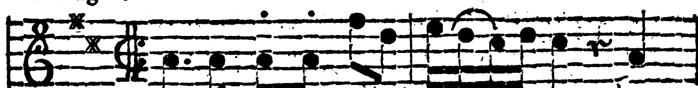
I mi tebe Zato svi molimo:
Prosti! tvoje Sluge bit volimo.

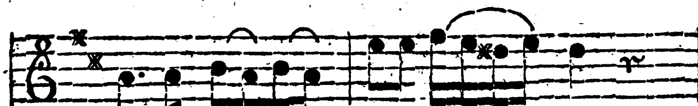
Josip:

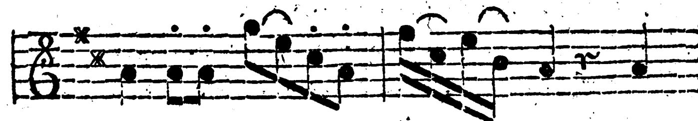
Nebojtese, moja Bratjo draga!
Vashi Grisi odoshe brez Traga.
Privldjenje boxje toje znalo,
Da je vashe Serdce k'tom Pristalo;
Po csem hoti mene Bog uzvisit,
Dilla vasha hola sad ponizit.
Nebojtese, Bratjo! opet velim:
Ja Diesicu, i vas hranit xelim.
Ah! nishto me oko Persà stexe;
Ucsinite! da mi Tilo lexe.

Aseneth:
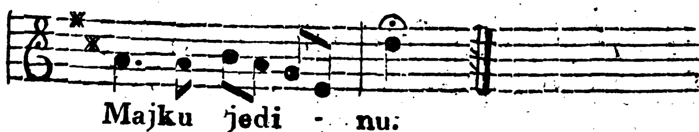
Adagio. 1.

Majku

2.

Zar Serdashce mislish umorit?
Il' Josicu milog oborit?
S' tim Aseneth gorko uevilit.
Snashu nevoljnu?

3.

Ah! Nebesa! molim, gledajte:
Mom Serdashcu umert nedajte!
Jer Josice ako nestane,
Shtochu udovna?

B r a t j a:

Shto je tebi? Ej! ljubezni Brate;
Mloga nam je Briga, viruj! za te:
Da te neche strashna Smert umorit,
I Stup Kuche Jakoba oborit.
Oca dragog prie izgubismo,
Misto njega tebe s'tim dobismo.
Akoli nam, Joso! ti izdanesh,
Illi mertav do Sutra osvanesh:
Rasuchese tvog Jakoba Sime,
Pak pristache Israela Jme.

Jo-

Josip:

To je sveta vicsnjeg Boga Volja,
Da me stistje smertna sad Nevolja.
Jachu umert, draga Bratjo moja!
Dovedite vi Serdashca svoja,
To jest Dicu, i Unucsad svoju,
Povedite *Zarucsnicu* moju:
Da ji okom josh umerlim vidim,
Dok na smertnoj Ja Loxnici sidim.
Virna Ljuba Aseneth nek dojde,
S' Ephraimom i Manassom pojde:
Da vam svima straxnje Ricsi recsem
Prie, neg u Tmine bash utecsem.
Sto i deset Godin' Ja navershi,
Koje Kako na Svitu dovershi?
To je znano svemoguchem Bogu;
Vishe vam rech od toga nemogu.
Al' virujmi, drago Pokolenje!
Da sam spozno boxje Providjenje,
Bash od slabog jednocs josh Ditinstva
Tia do mog aegyptskog Víchnicstva.
Starcu Jaki bi' Ja vazda mio;
Pervorodstvo zatosam primio
Brato bojstvo vashe Bog uskrati,
Kad Rubena Serdce k'men' obrati;
Koji vashem Dillu nepristade,
Od Bunara Viche vami dade.
Ja pravedan u njem smert nekushà,
Jer Judino Serdce Bog izkusha;

Da prodate mene, dajuch Viche:
Radi vashe dohodeche Sriche.
Madianoi lipshe ucsinishe
Nego Bratja, vishe me cinishe:
Jer dobishe za me sto Cekinà;
Providjenjem boxjim bishe Cina.
Putiphar me, tama! verlo ljubi,
Jer u Bogu Ja se neizgubi.
Rad Csistoche Tavnicusam kusho
Al' i ondi Bog me je poslusho:
Branech mene svojim Providjenjem,
Sne tolmacsech s' mlogim Zacsudjenjem.
Odlucsenje boxje ispunise,
Kad Pharaun Sanjkom pobunise;
Jer po meni Bog govorech od Sna,
Jz Tavnice vratja me radostna:
Vlast rukujuch sverh' Ægypta jasnu,
Jzraela Kuchu csinech glasnu.
Sin izgubljen s' Ocem samse sasto;
S' njimse opet vech odavna rasto.
Ja Aseneth Drúgu spoznaosam,
S' njom Sinove krasne rodiosam.
Vìdim vashu Dicu, i Unuke;
Providjenje to je bòxje Ruke.
Josh imadesh, Rode dragi! znati,
Shtochu tebi u kratko kazati.
Prava Dika umerlog Csovika
Svi Kriposti mora biti Slika;
Brez nje Csovik u Zlochi prixiva,
Kó Xivina ovaj Svit uxiva.

Vi-

Vira, Zakon, Jstina, Csistocha,
Usterpljenje, Uljudnost, Krotkocha:
Ah! kol'kosu one drage Bogu?
Z dosta vam izkazat nemogu.
Zaklinjamse prixarkim Sunashcem!
Vazdasam je ljubio Serdashcem,
I poshtivo Snagom moga Tila;
Jermi svaka Kripost bishe mila.
Zato uvik Bog mi blagosiva,
Kadgodga Ja u Pomoch zazivá.
Indi Sinci! i Bratjice moja!
Kad Nevolja vas popade koja;
Bog Abrama, Isaaka, Jakoba,
Providiche vami svako Doba:
Ako vazda budete kripostni,
Usterpljivi, uljudni, radostni.
Zapantite Ricsi Jose Brata,
Shto na Smerti vami jednoos gata?
Posli stálnog od Godìná Broja
Nechete vi imat tu Pokoja:
Toche biti boxje Pripustjenje
Za sigurno vashe oprostjenje;
S' kojimche vas u Zemlju uvesti,
Po Pustoshi i Moru privesti.
Kakonó je Ocem obechao,
Israelu to Uffanje dao. (a)
Zaklinjam vas zato, Bratjo mila!
Jer m i Dusha vech na Jezik sila:

Iz Ægypta s' Vodjom kad pojdete,
Da do Groba moga vi dojdete;
Pak dignete mertve kosti moje;
I nosite u Domove svoje.
Sad sve Desnom mojom blagosivam;
Vicsnjim Mirom, evo' vech pocsivam. (b)

(a) Kadase je Jakob sa svim u Aegypat kreno, dosavshi k'Studencu *Zakletve* (gdise Abraham s' Abimelekhom zakle, *Gen. c.* 21. *v.* 30) ucsini Aldovanje, i od Boga csú: *Ja sam prijaki Bog Oca tvoga; nemojse bojati, snidi u Aegyat.... Jachu snichi s' tobom tamo, Jachu te odanle natrag dovesti.* c. 46. v. 3. Shtose u njegovom Pokolenju kasnie izvèrshi. — (b) Od Dohodka Jakobovog u Aegypat tia do Smerti Josipove, proshlaje *sedamdeset i jedna Godina.* Jer kadje Jakob u Aegypat doshao, onda je Josip imo trideset i devet Godina; kakoje gori na *Ulazu osmóm u Biljexki* (a) pokazano: kad indi Josip sa svim xiví sto i deset Godiná (*Gen. c.* 50. *v.* 25.) akose oni triest i devet Godina oduzme od svega Xivljenja njegovog, ostache uprav *sedamdeset i jadna Godina.*

Svà Na Veohu Slavu Boxiu.

